உ

பரமபதி துணை,

நாற்பத்தெண் பேயர்களில்

மகா மகத்துவம் பொருந்திய

இராமதேவர்

சிவயோகம் 200.

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதித்தபடியுள்ளது.

பதிப்பாளர்:-

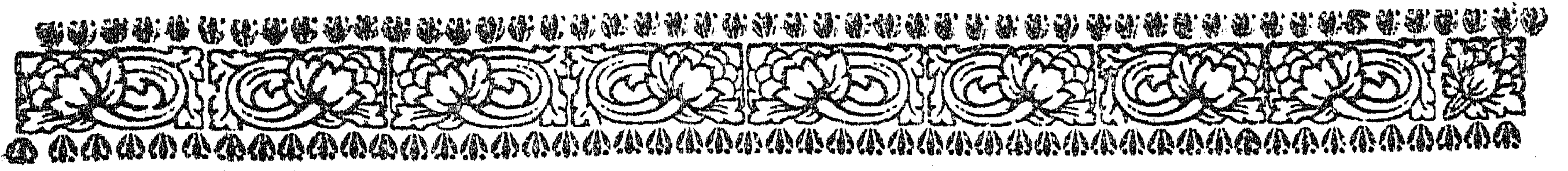
ஜி. இராமசாமிக்கோன்,

இ. ராம. குருசாமிக்கோனூர் சன்

புத்தகசாலை, புதுமண்டபம் மதுரை.

காபி ரைட்) 1951 (விலை அணா 12

மதுரை வடக்குமாசி வீதி, குருசாமிக்கோனார் தெரு
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
காப்பி 500. இரண்டாம் பதிப்பு.

உ

பரமபதி துணை.

இராமதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிவயோகம் 200.

குரு வணக்கம்.

மூலமெனு முதற்பொருளா முத்திருடு வணையில்
    மூதண்ட மானதொரு பிரம்மத்துக் கப்பால்
ஞாலமெனுந் தவமுடைய சத்திபதி மேலே
    நாதாந்தப் பெருவெளியி னடுவெளியின் கீழே
நீலமிகு நெருப்பாறு மயிர்ப்பாலத் தப்பால்
    நிறைந்தபரி பூரணமாய் நிஷ்களம தாகிச்
சீலமிகுந் தவமுடையோ ரிருதயமே தானாய்ச்
    சிறந்துநின்ற பரமகுரு சீர்பாதந் துணையே. (1)

வாசிமார்க்க நிலை.

பாதமெனும் வாசிதனை யறியவேண்டிப்
    பத்தியுடன் மனோன்மணியைக் கண்டுபோற்றி
வேதமெனும் பொருளறிய வேண்டுமென்று
    வேண்டினே னுதாந்த வேதத்தாயும்
நீதமுடன் வாராம தேவாவென்று
    நிலைநிறுத்தி மதியமுர்தம் நினைவாயீந்தாள்
போதமிகு மதியமுர்தங் கொண்டபோது
    புத்தியுடன் பூஜைவிதி புகலென்றேனே (2)

புகலென்ற போதில்மனோன் மணிதான்விந்து
    பூரணமாய் மதியமுர்தம் புகட்டினாள்காண்
அகமென்ற வகமதுவு மூத்தியாச்சு
    வம்பரத்தின் றரிசனமு மடுக்கலாச்சு
செகமென்ற சிவமயமுந் தெளியலாச்சு
    தேவாதி தேவனென்ற பேருமாச்சு
சுகமென்ற பூஜைவிதி தன்னுலந்தச்
    சுத்தமுள்ள சத்தியைநான் றொழுதேன்பாரே. (3)

தொழுதமுறை யென்னவென்றாற் சத்திபூஜை
சுருக்கமுடன் சொல்லுகிறே னன்றாக்கேளு
பழுதொன்று மில்லாத அகாரதீட்சை
பத்திகொண்டு மண்டலமே ஜெபித்தாயாகில்
அழுத்தமென்ற தேகமது சித்தியாச்சு
அரகரா வாக்கையதற் கழிவோயில்லை
கெழுத்தமுள்ள சத்தியென்ற தேகந்தானும்
நிலைத்தபின்பு உயிர்சிவத்துக் குறுதிகேளே. (4)

உறுதியென்ற சத்தியடா உகாரதீட்சை
உள்ளுணர்ந்து மண்டலமே ஜெபித்தாயாகிற்
பறுதியென்ற வாசியதுக் குறுதியாச்சு
பாலகனே வாசியென்று வுயிர்தானப்பா
கருதுகின்ற வுடலுயிர்தா னிலைத்துதானால்
காரணமாய்ச் சித்துவெகு வாடலாகும்
சுருதிபொரு ளானதொரு குருவைக்காணச்
சொல்லுகிறோம் பூஜைவிதி நன்றாய்க்காணே. (5)

காணுதற்கு மனமென்ற மகாரபீடம்
கருணையுள்ள வட்டமடா விந்துவிந்து
ஊணுதற்கு மகாரமென்ற விந்துதன்னை
உற்றுப்பா ரோங்காரக் கம்பமாகிப்
பேணுதற்குக் கம்பநுனி மேலேயையா
பேரண்ட மானதொரு வன்னிவன்னி
தோணுதற்கு வன்னியென்று லாயிரத்தெண்மலர்க்குள்
தொடுகுறிபோ லமூர்த்தமதற் குள்ளேபாரே. (6)

உள்ளான மதியமூர்த்தந் தன்னைமைந்தா
ஒருபோது பணவிடைதா னுள்ளேகொண்டால்
விள்ளான தேகமதற் கழிவோயில்லை
வினையான முத்தேக முத்தியாச்சு
கொள்ளாய்ஓ மந்திரமுஞ் சித்தியாச்சு
குருசுருதி முடிவுபொருள் காணலாச்சு
தள்ளாத வஷ்டகர்மச் சித்தியாச்சு
தாயான சத்தியுட பூஜைகேளே. (7)

பூஜைவிதி சக்கரம்.

கேளப்பா பூஜைவிதிச் சக்கரஞ்சொல்வேன்
கிருபையுள்ள சக்கரந்தான் விந்துவிந்து
ஆளப்பா விந்துவென்ற வளையத்துள்ளே
அருள்பெருகு மோங்கார வதனுட்போடு
காளப்பா ஓங்கார மதனுட்டானும்
கடுவான சுழியதனை அதனுட்போடு
தேளப்பா கொட்டுதல்போற் சக்கரமுமாச்சு
சிவாயகுரு சக்கரத்துக் கின்னங்கேளே (8)

இன்னங்கேள் விந்துவென்ற வளையத்தின்மேல்
பிரவிமதி சுழிளையென்ற வளையம்போடு
வன்னமென்ற முதல்வளைய மிதழ்தானெட்டு
மறுவளையம் பதினாறு மதின்மேலப்பா
சொன்னதொரு முப்பத்தி ரண்டுபோடு
துருவமுள்ள விதழன்பத் தாறுமாச்சு
விண்ணையில்லாக் கோட்டைநால் வாசலிட்டு
விலாசமுள்ள தேவதையை விள்ளக்கேளே. (9)

பூஜைசெய்யு மார்க்கம்.

கேளப்பா மேல்வாசல் பிர்மன்பீசங்
கெணிதமுள்ள கிழ்வாசல் மாலின்பீசம்
வாளப்பா வடவாசல் ருத்திரன்பீசம்
வளமான தென்வாசல் மயேசன்பீசம்
வேளப்பா சதாசிவன்போ லிருந்துகொண்டு
மேற்றிசையை நோக்கிச்சக் கரத்தைவைத்து
காளப்பா தினம்பார்த்துப் பூஜைசெய்ய
நல்லநாள் நினைத்தகாள் நன்மையாமே. (10)

நன்மையுடன் பூஜைசெய்ய மைந்தாகேளு
நலமாகச் சுகாசனமா யிருந்துகொண்டு
உண்மையுடன் விபூதியையுத் தளமாய்ப்பூசி
உரிமையுள்ள மேருவைமுன் னிறுத்திக்கொண்டு
தன்மையுடன் பலகாரம் ரசவர்க்கங்கள்
சந்தனதாம் பூலமுடன் தயவாய்வைத்து
செம்மையுடன் தானிருந்து தியானம்பண்ணிச்
சிவமான பாத்திரங்கை தன்னில்வேண்டே. (11)

☞ பூஜாவிதி முதலிய விபரங்களை தெட்சணாமூர்த்தி பூஜாவிதி பத்திலும் அகத்தியர் பூஜாவிதி இருநூறிலும் பார்க்கவும்.

வேண்டியதோர் பாத்திரங்க ளனந்தமுண்டு
விசையொடுங்கும் பாத்திரந்தா னார்தான்காண்பார்
ஆண்டவனு ரமுதெடுத்து வுண்டாரையா
அதின்பிறகு சத்திமதி யமுர்தமுண்டாள்
தாண்டவத்திற் றில்லைநட மாடும்போது
சங்கரனார் நஞ்சமுதந் தானேகொண்டார்
காண்டமென்ற கமண்டலந்தான் கபாலபீடங்
கயிலாச மேருவென்ற பீடந்தானே. (12)

தானென்ற பீடமென்றுங் கபாலமென்றுஞ்
சங்கையுள்ள சத்தியென்றும் பாத்திரமென்றும்
மானென்ற மந்திரத்தின் பீடமென்றும்
மகாசுத்தி யானபாத்தி ரந்தானென்றும்
தேனென்ற பாத்திரத்தின் பெருமைசொல்லச்
சிவனாலு முடியாது தேவிசுத்தி
கோனென்ற குருவருளால் சொல்லக்கேளு
கொடிமுடியாந் தங்கமென்ற பாத்திரந்தானே. (13)

பாத்திரத்தைத் தானறிந்து பத்தியாகப்
பத்திகொண்டு யிடக்கரத்தில் வலக்கரத்தாற்பற்றி
நேத்திரன் பாகமதாய்க் கடத்தைவாங்கி
நேர்மையுடன் றன்றுலங்கி யம்மதுவைப்பூரி
கோத்திரன் குருவருளால் சிவ்வெனவேவாங்கிக்
குருவான பதிநோக்கி அம்மெனவேபூசி
மாத்திரைதான் மடங்காமல் ரேசகபூரகமாய்
மனதறிவாற் கும்பகத்தில் வாசிதனைப்பூட்டே. (14)

வாசிதனைப் பூட்டிமாத் திரையொன்றதின்மேல்
மார்க்கமுடன் கறிவர்க்க வகையருந்தி
நேசமுடன் றூபமேற் றீபம்வைத்து
நினைவாய்த்தூ பஞ்சாத்தி னுட்செலுத்திப்
பாசமுடன் பதியறிந்தப் பதியில்நின்றுற்
பரமகுரு தீபவொளி பளீரெனவேதோன்றும்
காசிமுனை மீதில்குரு நாதனடிவாழும்
நாதாந்தப் பேரொளியி னன்மைபோலாமே. (15)

☞ கணநாதர் ஞானோபதேசம் பதினாறில், சுழி முனையின் னுட்சங்கைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. கண்டு அறியவும்.

ஆமப்பா சிவாயகுரு சக்கரத்தைமைந்தா
ஆருக்குஞ் சொல்லாதே யையாவையா
வாமப்பால் மதியமூர்த மறிந்தோர்க்கீவாய்
மதியறியார்க் கீந்ததினால் வளமாங்கேது
தாமப்பா தன்னுடலைத் தானேகண்டு
தன்மையுடன் சிவாயகுரு சக்கரத்தைவைத்து
நாமப்பா மொழியதனை நிறுத்திப்பூசை
நன்றாகப் பூசிக்க நன்மைபெறலாமே. (16)

பூஜையில்கூடும் பெயர்கள்.

நன்மையுள்ள பூஜையிலே மைந்தாமைந்தா
நாலீயு மல்லாது வேறேவேண்டாம்
உண்மையுள்ள பெரியோர்கள் வந்தாற்சேரு
வுலகமதிற் பலகூட்ட மாகாவாகா
தன்மையுள்ள சற்குருவின் பாதந்தன்னைத்
தாரணியி லறியாதார் கோடாகோடி
வண்மைபெறச் சாஸ்திரத்தைப் பாடம்பண்ணி
வசனிப்பார் தெரிந்தவர்போல் மைந்தாபாரே. (17)

பாரப்பா பயனறியார் கோடாகோடி
பலநூலும் பார்த்துமதி யறியார்கோடி
நேரப்பா நிலைபறிந்து நில்லார்கோடி
நிட்டூர மாயைமன முடையோர்கோடி
வீரப்பா கொண்டுமன தறியார்கோடி
வேசையின்மே லாசைகொண்ட வீணர்கோடி
காரப்பா லகிரிகொண்டு லகிரிதனையறியார்
காசினியில் மெத்தவுண்டு கண்டுதேறே. (18)

தேறாத சித்தரிடம் பேசவேண்டாம்
ஜெபதபங்க ளறியாரைச் சேர்க்கவேண்டாம்
கூறாத சொற்களைத்தான் கூவிக்கூவிக்
குணமறியான் மனமறியான் குருட்டுமாடு
பேராசை தான்பிடித்துப் பேய்போலோடிப்
பேய்க்கூற்றாய்த் திரிவாரை யடுக்கவேண்டாம்
ஆறான தில்லறமே சத்தியென்று
அமர்ந்திருப்பான் கோடியிலே லொருவன்றானே. (19)

சுப்பிரமணியர் ஞானம் இருபத்தைந்தில், மேலான திரிமூர்த்திகளின் செயலை இன்னதென நன்கு விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறது

ஒருவனடா கோடியிலே ஒருவனுண்டு
உலகத்தோ டொற்றுமன தறிவாய்நிற்பான்
சிறுவனடா வறுமையிலே சென்றேநிற்பான்
சித்துமிகுத் துடையவன்றே னவனேயாகுங்
குருமொழியை மறவாதான் குருவேயாகுங்
குண்டலியி னந்தியொலி கூறுவான்பார்
திருவிருந்தப் பதியறிந்து வாலைபூஜை
செவ்வையாய்ச் செய்தவனே சித்தனாமே. (20)

மானத வாலைபூஜை.

சித்தமென்ற பெரியோர்கள் பூஜைமார்க்கம்
செப்பினர் வெகுசோலி யாகமைந்தா
பத்திகொண்டு பூஜைவிதி நன்றாய்ச்சொன்னேன்
பக்குவத்தைச் சித்தர்கள்தா னறிந்துகொண்டு
சுத்தமுடன் சூட்சமதாய் வாலைபூசைச்
சொன்னவன்றான் தேவனடா வென்றுபேசிப்
புத்தியுடன் கண்டவர்தா னடக்கம்பண்ணிப்
பூரணமாங் குகைதனிலே வைத்திட்டாரே. (21)

வைத்திட்ட விதங்கண்டு நான்தான்சென்று
மலைதோறுஞ் சித்தரிடங் கண்டுபேசிக்
கைத்திட்ட மானதொரு வாலைபூஜை
கருவான நூல்வாங்கி நல்லோர்க்கீய்ந்தேன்
பொய்த்திட்ட மனதோர்க்கு யிந்நூல்கிட்டிப்
பூரணமாய் நன்மனதாய் நிற்பானப்பா
மெய்த்திட்ட மானதொரு நாமவாக்யம்
மேலான வாக்யமென்று பணிந்திட்டாரே. (22)

பணிந்திட்ட மானதமா வாலைபூஜை
பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்புள்ளோர்க்குக்
கணிந்திட்ட மனதான கனிவால்மைந்தா
கருணையுள்ள பூரணத்தைக் கருத்திலேந்தி
அணிந்திட்ட ரேசகத்தால் கும்பகத்தைப்பற்றி
அப்பனே பூரணத்தைப் பூரிப்பூரி
தணிந்திட்ட மூலமதில் வாசிகொண்டு
தானிருந்தத் தீபவொளி தான்தானாமே. (23)

தெட்சணாமூர்த்தி ஞானச்சுருக்கம் ஐந்தில், வாலை பூஜா விதியையும் அதன் சித்தியையும் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறது.

ஆமப்பா மானதமாம் பூஜைதன்னை
ஆர்செய்வார் சித்தாதி சித்தன்செய்வான்
காமப்பால் மதமீறி நேசமுற்ற
கன்மிகள்தான் செய்தாக்கா வழிந்துபோவான்
வாமப்பால் வாமத்தை மகிழ்வார்தன்னை
மகத்தான குருவென்றே மகிழ்ந்துநில்லு
தாமப்பா தன்தேகஞ் சுத்திபண்ணிச்
சதாசிவன்மேல் சிந்தையதாய்த் தானேநில்லே. (24)

நில்லென்ற லகிரியிலே யனந்தமுண்டு
நேர்மையுள்ள லகிரியடா நாதம்நாதம்
சொல்லென்றால் வெளிதோன்றச் சொல்லலாகா
சொல்லற்ற மவுனமதா யிருக்கவேண்டும்
வில்லென்ற விசையுடைய மனத்தோர்க்கையா
விபரமுடன் ரகசியமாய் விளம்புறேன்யான்
கள்ளென்ற லகிரியொன்று கஞ்சாவொன்று
கனமான மந்திரமாஞ் சரக்கதொன்றே. (25)

ஒன்றான பூரணமா மாதிவஸ்து
ஒகோகோ விந்நாலும் பிர்மகற்பம்
நன்றாக நாலினுட விபரங்கேளு
நலமான வாரணிக்கிப் பெரிதிம்மூலி
நின்றாடு மூலிகைக்குப் பெரிதாம்மந்திரம்
நேர்மையுள்ள மந்திரத்துக் கதிகங்கேளு
குன்றாத பூரணமா மாதியாதி
குருவான வாதிவஸ்துக் கதிகங்காணே. (26)

காணாத பூரணமாம் வஸ்துதன்னைக்
காசினியி லாரறியப் போறாரையா
பேணாம லுலகத்தோர் மாண்டுபோனார்
பெலமான வஸ்துவடா யேகவிந்து
தோணாத சத்தமடா தொனிக்கும்வஸ்து
துருவமுள்ள மேருவடா வண்டவஸ்து
பூணாத பொருளுடைய பூரணமாம்வஸ்து
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் பூரணமதாமே. (27)

சுப்பிரமணியர் சுத்த ஞானம் எட்டில், பூரண குண்டலீ சத்தியின் சித்தி முதலிய விபரங்களைத் தெளிவாய் அறியலாம்.

வாரணி குணம்.

தாமப்பா தாயினுட் பருவஞ்சொன்னேன்
தன்மையுடன் பூசிக்கக் காலங்கேளு
காமப்பா சொல்லுகிறேன் முதயகாலம்
நன்றாக வாரணியை யிறக்கிமைந்தா
வாமப்பால் மதியான வமுர்தமென்று
வணக்கமுடன் பாலதனைக் கையிற்கொண்டு
காமப்பால் தனக்குமொரு சுத்திகேளு
கனிவான முப்பழமு மிதற்காம்பாரே. (28)

பாரப்பா பழமறிந்து பாலைக்கொள்ள
பருவமுள்ள வாலைத்தாய் பாதங்காணும்
நேரப்பா நின்றவளு மகனேயென்று
நினைவாகச் சரிதைவழி நன்றாய்ச்சொல்லி
காரப்பா சரிதைவழி நன்றாய்க்கார்த்தால்
கனமான சாலோக பதவிகாணும்
ஆரப்பா வறிவார்கள் சாலோகபதவி
யாகரா வப்பதவி முத்தியாமே. (29)

முத்தியுள்ள வாரணியின் குணத்தைச்சொன்னேன்
மூர்க்கமுடன் பூசிக்கக் காலஞ்சொன்னேன்
சித்திபெற மூலியொடு தியானஞ்சொன்னேன்
சிவசிவா முப்பதவித் திறமுஞ்சொன்னேன்
புத்தியுள்ள நாதாக்கள் மறைப்புஞ்சொன்னேன்
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் வாசிசொன்னேன்
பத்திகொண்டு நின்றவர்க்குப் பலிக்குஞ்சித்தி
பலியாது நினைவறியாப் பாவிமாரே. (30)

மானான மூலிகையை வாங்கிமைந்தா
வணக்கமுடன் விரைக்காயைப் பிதுக்கிநன்றாய்
கோரான நேரமடா வுச்சிநேரம்
நேர்மையுள்ள மூலிகையை வைத்துக்கொண்டு
சீராக மதியமதிற் பூஜைசெய்யச்
சிறப்பாகச் சக்கரையைக் கலந்துகொண்டு
சீராக மதியமதிற் பூஜைசெய்யத்
தேவியெனும் புவனைசதந் தீர்க்கமாமே (31

மேற்கூறிய விஷயங்களை வெகு விபரமாக போகமகாரிஷி சிவ யோக ஞானம் பன்னிரண்டில் கூறியிருக்கிறது. பார்த்தறிக.

மூலிகைக் குணம்.

தீர்க்கமுள்ள புவனையவள் முன்னேநின்று
செவ்வையுடனென்மகனே செப்பக்கேளு
மார்க்கமுள்ள மூலிகைக்குக் கிரியைசுத்தி
மகத்தான கிரிகையிலே மனதுதோய்ந்தால்
ஆர்க்குமங்கிகரில்லாத அறிவேதங்கும்
அந்தரியுஞ் சாமீப வருளைக்காட்டும்
பார்க்கின்ற பலசமய நூலைப்பார்க்கப்
பத்திகொண்டு நின்றறிவு பதியுந்தானே. (32)

தானென்ற மூலிகையின் விபரஞ்சொன்னேன்
தாயான மனோன்மணிதன் றவத்தினாலே
தேனென்ற மந்திரமா மமுர்தந்தன்னைத்
தெருட்டாத வமுர்தமதைத் தெளிவாய்வாங்கிப்
பானென்ற பாலமுர்தந் தனக்குமைந்தா
பக்குவமாஞ் சுத்திதனைப் பகரக்கேளு
கோனென்ற பாத்திரந்தான் சுத்திச்சுத்திக்
குருவான பாத்திரத்தைக் கரத்தில்வேண்டே. (33)

மந்திரத்தின் குணம்.

வேண்டியந்தப் பாத்திரத்தி லமுர்தம்விட்டு
விபரமுடன் மாலையிலே பூஜைபண்ணி
ஆண்டவனாபதி நோக்கித் தியானஞ்செய்து
அருள்பெருக வர்க்கவகை யமுதுகொண்டு
பூண்டமன துறுதியினால் ரேசகமேசெய்து
பூரணமாய்க் கும்பகத்திற் பூரணமாய்நின்றால்
தாண்டவத்திற் சிவனைவென்ற திரிபுரைதான்வந்து
தன்மையுள்ள கண்மணியென் றருள்செய்வாளே. (34)

அருளியந்த யோகத்துக் கறிவுஞ்சொல்லி
அருமையுடன் பூரணத்தி லறிவாய்நின்றால்
திருவிருந்த பதியான சாரூபபதவி
சிவசிவா சீக்கிரத்தில் சித்தியாகும்
மருவிருந்த மவுனமடா மனோன்மணியின் வீடு
மார்க்கமுடன் பண்டுதவும் யோகஞ்செய்வார்
குருவிருந்த பதிநோக்கித் தவமே செய்தால்
கூடுறுதி யாகுமடா குருவைக்காரே. (35)

போகமகாரிஷி ஞானசாரம்சம் நூறில், சகலவிஷயங்களையும் சுருக்கக்கூறியிருப்பதா லதனைக் கண்ணுறில் நன்கு விளங்கும்.

பூரணத்தின் குணம்

காரப்பா மந்திரத்தின் மகிமைசொன்னேன்
காசினியி லிந்நூலைக் காட்டவேண்டாம்
வீரப்பா செய்வோரை யடுக்கவேண்டாம்
வேதாந்த மறியாரைச் சேர்க்கவேண்டாம்
தேரப்பா மனந்தேறித் தெளிவாய்நில்லு
தெளிவான பூரணத்தின் செய்கைகேளு
ஆரப்பா அறிவார்கள் பூரணத்தின்செய்கை
யரகரா குருவருளா லறிவிப்பேனே. (36)

அண்டபிண்டசமாதி வைப்புமெழுகு

அறிவான பொருளாகு மண்டபிண்ட
மமைந்தகருப் பிண்டமதி னண்டந்தன்னைக்
குறியான தொடுகுறிபோ லண்டம்வாங்கி
கூர்மையுடன் மேலோட்டைச் சீவிப்போட்டுப்
பரியான வண்டமென்ற யிளநீர்தன்னைப்
பக்குவமாய்க் கண்திறந்து ரவிபீசஞ்செலுத்தி
திருவான வெடியுப்பைப் பாண்டத்திட்டுத்
தெகட்டாத யண்டமதை யதன்மேல்வையே. (37)

வைத்துமே லுப்பிட்டு மேற்சட்டிமூடி
மார்க்கமுடன் சீலைசுத்தி(மண்)பூசிமைந்தா
கைத்திட்ட மாய்சமாதி தன்னில்வைப்பாய்
கனமாக நீயிருக்கு மொடுக்கந்தன்னில்
மெய்த்திட்ட மாகவேமண் டலமேசென்றால்
மேன்மைபெறச் சமாதிதன்னை (விரும்பி) மிகத்திறந்து
மைத்திட்ட மாகவே பானைதனிலண்ட
மார்க்கமுட னண்டமதை யனதறிவால்வாங்கே. (38)

வாங்கியந்த வண்டத்தின் கருவைநீயு
மகத்தான பீங்கானில் விட்டுமைந்தா
பாங்குபெற ரவிதனிலே வைத்துக்காரு
பக்குவமாய் பின்னுமதில் ரவிபீசஞ்சேரு
தீங்கில்லாக் கரியுப்பு காவிலொன்று
செவ்வையுடன் பூரணத்திற் சேர்த்துநன்றாய்
தாங்காத ரவிதனிலே காயப்போடு
தன்மையுடன் காய்ந்துநன்றாய் மெழுகுமாமே. (39)

☞ சுப்பிரமணியர் தேவிஞான தெரிசனம் பத்தில், மணிபூரணசித்தியும் அண்டம் பொருந்திநின்ற அமைப்பும் கூறியிருக்கிறது.

ஆமப்பா மெழுகெடுத்துப் பதனமாக
அன்பாக மேருதனி லடக்கம்பண்ணி
தாமப்பா வெவ்வெளி அவ்வெளிதன்னிற்
தயவாக மனதறிவா லிருந்துகொண்டு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் (மேருவை) முன்னிறுத்தி
நன்மையுடன் மானதமாம் பூஜைசெய்து
காமப்பா லானபரி பூரணமேயென்று
காயாதி கற்பமென்று துணிந்துபோற்றே. (40)

போற்றுவது பூரணமே யேகவஸ்து
பொருளான அருவுருவே யென்றுபோற்றி
நாற்றிசையு மெனையாண்டு கொள்ளவந்த
நாரணியே கவுமாரி நாதாந்தத்தில்
தேற்றியே மனந்தேற்றித் தெளிவாய்நீயுஞ்
சிந்தைமன தொன்றாக வெனையாட்கொண்டு
காத்தருள வேண்டுமென்று மைந்தாநீயுங்
கருணையுள்ள பூரணத்திற் பணிவிடைதானெடுமே. (41)

எடுத்துமே கையில்வைத்து வலக்காத்தால்மூடி
யேகபரி பூரணியே யென்றுபோற்றி
அடுத்தமனைச் சுழிமுனையில் மனதைநாட்டி
யன்பாக ரேசகபூரகமுஞ் செய்து
தொடுத்தமன தறிவாலே வாசிபூட்டித்
தொடுகுறிபோற் கும்பகத்தி லிருந்துகொண்டு
கொடுத்துவிடு நாவின்மேற் பூரணத்தைமைந்தா
கும்மெனவே வாய்மூடி யிருந்துபாரே. (42)

பாரப்பா நீயிருந்து நாவுதனிலமுர்தம்
பாயுமடா வந்தமுர்தம் பசிதீரவுண்ணு
ஆரப்பா வுனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
அரகரா தேவாதி தேவனுக்கும்
கோரப்பா குருவருளால் மனோன்மணிதான் வந்து
நிலைநிறுத்தி ஞானபதம் நன்றாய்ச்சொல்லி
பேரப்பா நீபெறவே பேர்தானென்று
பெருமையொடு சாயுச்சிய பதவியருள்வாளே. (43)

மேற்கூறிய விஷயங்களின் பூட்டுக்குத் திறவுகோல்போல சுப்பிரமணியர் சுத்தஞானம் நூறில், தெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டுக்கொடி கருவித்தை.

வாளப்பா சாயுச்சிய பதவிதனை மைந்தா
வரிசையுடன் நால்பதமும் நன்றாய்ச்சொன்னேம்
ஆளப்பா நால்பதமு மாண்டோர்யாரு
அருமையுள்ள சித்தரிலே கோடிக்கொன்று
மேலப்பா லோகமுடன் கீழுலகம்ரெண்டில்
விபாருடன் வாழுமுயிர் பயிர்கட்கெல்லாம்
கேளப்பா செய்யாத வசியஞ்சொல்வேன்
கூற்புத்தின மேற்கட்டுக் கொடியதனைவாங்கே. (44

வாங்கியந்தக் கொடியதனை யுலரப்போட்டு
மார்க்கமுடன் கருக்கிநன்று யெடுத்துக்கொண்டு
தீங்கில்லா வெடியுப்பு கர்ப்பூரஞ்சீனக்
கெகட்டாத யிந்துப்பு கரியுப்புங்கூட்டி
பாங்குபெற வஞ்சுப்புந் தண்ணீர்விட்டுப்
பக்குவமா யரைத்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
ஆங்கதைகொண் டேயெருவிற் புடத்தைப்போடு
அப்பனே தீய்ப்பிடித்துக் கருகுந்தானே. (45

கருகின்ற கரிக்குநீ கால்க்கரியுங்கூட்டிக்
கல்வமதில் பழச்சாற்றால் நன்றாயாட்ட
உருகிநின்ற மெழுகதுபோல் மையுமாகும்
உகமையில்லா மையதனைச் சிமிளில்வைத்து
பெருகிநின்ற மையெடுத்துத் திலதம்போட்டுப்
பேருலகிற் சென்றுவர மைந்தாமைந்தா
தருகின்ற வுயிர்ப்பயிர்கள் வணக்கமாகித்
தன்பதமே கெதியெனவே சார்வார்பாரே. (46)

பாரப்பா வசியமொன்று சொன்னேனிந்தப்
பக்குவத்தை யொருவருக்கும் பகரவேண்டாம்
தேரப்பா மனந்தேறி வசியம்பூண்டு
செவ்வையொடு தவசிருப்பாய் சிவனேயென்று
காரப்பா பெரியோரைத் தொண்டுபண்ணிக்
காசினியில் நன்மையுள்ள நாட்டமாய்நில்
பேரப்பா தேவாதி தேவனென்பார்
பெருமையுள்ள வஞ்சனத்தின் வகையையக்கேளே. (47)

திருமூலர் ஞானோபதேசம் முப்பதில், ஞானோபதேசம்
முதல்ஞானவிவரம் வெகுதெளிவாய்க்கூறியிருக்கிறது. கண்டுணர்க

கேளப்பா வரிதாகக் கட்டிவாங்கிக்
    கிருபையுள்ள கல்லுப்புஞ் சருகுங்கூட்டி
மாளப்பா கல்வமதி லாட்டிப்பில்லை
    மார்க்கமுடன் தான்பிடித்துக் காயப்போடு
கேளப்பா வில்லாமற் புடத்தில் நன்றாய்க்
    கூர்மையுடன கருக்கியதை யெடுத்துக் கொண்டு
தேளப்பா யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு
    தெளிவாக மத்திக்க மையாய்ப்போமே. (48)

மையான வஞ்சனத்துக் கிதுவேமூலம்
    மார்க்கமுட னஞ்சனு தேவிதன்னை
மெய்யாக வலள்பதத்தைப் பணிந்துகொண்டு
    மேன்மைபெறச் சிமிள்தனிலே யடக்கம்பண்ணி
கையாக மைச்சிமிழைத் திறந்துபாரு
    கண்கரித்து நீர்விழுந்து திறக்குங்கைதான்
எய்யாத பாதாளந் துலைதானோடும்
    என்மகனே யிதில்நிதிகல் காணலாமே (49)

காணுவது வெகுநிதிகள் கண்டாயானால்
    கண்ணிமையாற் பாராதே கடக்கநில்லு
பேணுவது யெந்தநிதி யென்றாயாகிற்
    பேரொழியாந் தீபவொளி பேணித்தேடு
தோணுவது சொரூபநிலை யதுதானப்பா
    சொரூபமென்று லாரறிவார் சோதிசோதி
ஊணுவது வுடல்பொருளோ டாவிமூன்று
    முற்றும்பார் வெட்டவெளி யாகுந்தானே. (50)

தானென்ற சரிதைமுதல் ஞானவகைசொன்னோம்
    சமரசமாய்த் தேகவச்சிர காயஞ்சொன்னோம்
கோனென்ற குருவருளால் தவமகிமைசொன்னோம்
    கூர்மையுள்ள தவமதுக்கு நிஷ்டைசொன்னோம்
மானென்ற நிஷ்டைதனக் குறுதியான
    மகத்துவமாந் தெரிசனத்தை வழுத்தக்கேளு
தேனென்ற பிரிதிவா மதனோடொக்கத்
    தெகட்டாத வமுர்தமென்று பூரமாமே. (51)

இவ்விஷயங்களைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்கு தெட்சணமூர்த்தி சூஸ்திரம் எட்டில் சொல்லியிருக்கிறது.

வாகைக் களிப்பு.

பூரமுடன் லிங்கமென்ற தேய்வுசேரு
புகழாக வாயுவென்ற நாகஞ்சேரு
வாரமென்ற நாலுடனே மாயிநாதா
மார்க்கமுள்ள அருசுடனே வுப்புங்கூட்டிப்
பாரமென்று மனதிலெண்ணி யேழுங்கூட்டிப்
பக்குவமாய்க் கல்வமதிற் பழச்சார்விட்டு
காரமென்ற சாரமதை விட்டேயாட்டிக்
களிம்பான பருவமதிற் சிமிளில்வையே. (52)

வையப்பா சிமிளில்வைத்த களிம்புதன்னை
மார்க்கமுடன்!பணவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
வெய்யப்பா களஞ்சிவெள்ளித் தகட்டிற்பூசி
விருப்பமுட னோட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து
கையப்பா யெருவடக்கிப் புடத்தைப்போடு
நன்றாகச் சற்குருவைத் தொழுதுநில்லு
பையப்பா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
பழுத்துமிகப் பதினாறு வயதாம்பாரே. (53)

வேதை மார்க்கம்.

பாரப்பா செம்பினிலே தடவிநல்ல
பக்குவமாய்ப் புடம்போடப் பழுக்குமப்பா
நீரப்பா குடவனைத்தான் றகடாய்த்தட்டி
நேர்மையுள்ள மருந்ததனைக் தடவிக்காய்ச்ச
ஆரப்பா வறியார்கள் குடவன்மாற்று
ஆறுவய தானதொரு பொன்றானகுக்
தேரப்பா மனங்தேறி யோகம்பாரு
சிவசிவா சிவயோக முத்தியாமே. (54)

முத்தியுள்ள தவமகிமைக் குறுதியென்ன
முதலான யோகமடா சிவயோகந்தான்
பத்திகொண்டு பார்த்தவனே சித்தன்சித்தன்
பரமசிவ யோகமதைப் பாரார்தானும்
அத்தியென்ற தேகமது வழிந்துபோகும்
அழிந்தாலு மோட்சநிலை யறியமாட்டார்
சித்தமென்தன் பாக்யமென்று சிவயோகத்தைத்
தேர்ந்தவனே சிவயோகி யாவான்தானே. (55)

இச்சாஸ்திரத்தில் மறைப்பாயுள்ளதைக் காணவேண்டுமானால் யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு முதற்பாகத்தை வாங்கிப்பார்க்கவும்.

சிவயோகப் பெருமை.

தானேதான் சிவயோகஞ் செய்யவேண்டுந்
தன்மையுள்ள பெரியோரைப் பணியவேண்டும்
வீணேதா னறிந்ததினு லேதுண்டப்பா
வீண்பேச்சாய்த் திரிவாரை யடுக்கவேண்டாம்
தூணேதான் துரும்பாகுந் துரும்புதூணாஞ்
சொல்லுவார் பெரியோர்கள் பழமையாகும்
பூணேநீ சிவயோகம் பூண்டால்தேகம்
பொன்றுரும்பு போல்தேகம் புதுமையாமே. (56)

ஆமப்பா தேகத்துக் குறுதியென்ன
அருளான காயாதி கற்பகற்பம்
தாமப்பா காயாதி கற்பங்கொண்டால்
தவமான தவப்பலந்தா னதுவேயாகும்
போமப்பா வபமிருத்து யெங்கேபோச்சு
புத்திகொண்ட பூரணத்தி லொடுங்கிப்போச்சு
நாமப்பா வென்றபத மெங்கேபோச்சு
நந்தியென்ற தீய்ப்பிடித்து நசித்துப்போச்சே. (57)

போச்சப்பா நந்தியென்ற செந்தீப்பட்டுப்
பேரறிந்து நரைதிரையும் பொடித்துப்போச்சு
மூச்சப்பா வடங்கிநின்ற வண்டந்தன்னில்
முனையான சுழிமுனைமேற் றீபந்தோன்றும்
காச்சப்பா வத்தீபந் தன்னிற்றேகங்
காய்ச்சினால் தேகமதில் கசடுபோகும்
ஆச்சப்பா வக்கசடு வகன்றதானால்
அம்பரத்தின் தெரிசனத்தி லடுக்கலாமே. (58)

சாஸ்திர விபரம்.

அடுக்காக வாயிரத்தை யடுத்துப்பாரு
வதின்பிறகு பலதிரட்டை யறிந்துபாரு
முடுக்கான விநோதவகை நூறும்பாரு
மூர்க்கமுள்ள வயித்தியத்தை முழுதும்பாரு
ஒடுக்கமுள்ள பலபாஷை யுறுதிபாரு
வுண்மையுள்ள சோசியமாம் பத்தும்பாரு
திடுக்கமுள்ள மனதொடுங்க ராமர்வாக்யஞ்
செப்பினசொற் றவறுமற் றேர்ந்துபாரே. (59)

☞ காலாங்கி நாதர் உபதேச ஞானம் 34ல், யோக ஞானத் துதவியான வாசியும், சிவயோகமர்மமும் தெளிவாய்த் தெரியலாம்

பாரப்பா நாம்சொன்ன வாக்கியந்தன்னிற்
பழுதொன்றும் வாராமற் பற்றிப்பார்க்க
நேரப்பா சிவயோக மார்க்கஞ்சொன்னேன்
நெறியான நூல்தேடி நினைவாய்ப்பாரு
தேரப்பா மனந்தேறுந் தேகந்தேறுஞ்
சிவசிவா வாசியதற் குறுதிதோன்றும்
வீரப்பா கொண்டுதலை தெறிக்குமாந்தர்
வீணருடன் பேசாதே விண்ணைப்பாரே. (60)

தன்னைத் தானறிதல்.

விண்ணைப்பார் தன்னைப்பார் மண்ணைப்பாரு
மேன்மைபெறக் குருவருளை மேவிப்பாரு
பெண்ணைப்பார்த் தலையாதே பெண்டான்றேகம்
பிரியமுடன் றேகமதைப் பேணிப்பார்த்தால்
கண்ணப்பா துலங்குமடா வந்தக்கண்ணாற்
காணலாஞ் சித்துவெகு கண்ணிற்காணும்
மண்ணப்பா வென்றுசடந் தன்னைப்பேணு
மாந்தருக்கு யென்னவரு மண்தானுமே. (61)

ஆமப்பா மண்ணான பிரிதிவினாலே
அநேகவஸ்து வுண்டாச்சு அதேதென்றால்
வாமப்பால் மதியமுர்தந் தன்னாலந்த
மகத்தான வாகாயஞ் சிவமுமாச்சு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மண்ணும்விண்ணும்
நலமாதி வாதியந்தஞ் சத்திசிவமாச்சு
தாமப்பா குருவருளால் சத்திசிவந் தன்னைத்
தாரணியிற் கண்டவனே தவசியாமே. (62)

ஆமென்ற தவமுறுதிக் கின்னமொன்று
அனபாகச் சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
நாமென்ற சொல்லகத்திப் பூமிநாதம்
நன்றான நாதமடா சத்திசத்தி
தாமென்ற பிரிதிவுவாந் தன்னோடொக்கத்
தயவான கெவுரியுடன் சிலையுங்கூட்டி
ஓமென்ற நாகரசங் கூடச்சேர்த்து
ஓர்நிறையாய்க் கல்வத்தில் நன்றாயாட்டே. (63)

மேற்கூறிய விஷயங்களைத் தெளிவாய்த் தெரிய விரும்புவோர் காலாங்கிநாதர் ஞானசூஸ்திரம் இருபத்தொன்பதில் கண்டுணர்க.

ஆட்டுவது சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி
அப்பனே நெட்டடங்க நன்றாயாட்டிக்
கூட்டுவது ஒன்றாக்கி வட்டுபண்ணிக்
குண்டலமாஞ் சட்டிதனில் நடுவேவைத்துப்
பூட்டுவது தாம்பரத்தின் கிண்ணிதன்னால்
பொருந்தவே மூடிநன்றாய் மணலும்போட்டுத்
தாட்டிகமாய்த் தீயெரித்துப் பதத்தைப்பாரு
தயவான பதமதுவைச் சொல்லுவேனே. (64)

வேதையார்க்கம் கூறுவது.

சொல்லுவேன் சொரிந்தமனால் கருக்கற்றாறல்
சுத்தமுள்ள பக்குவமென் றெடுத்துக்கொண்டு
வெல்லுவேனிதற்கிரட்டி தாம்பரத்தை
விசையாக வுருக்கியந்த மையைத்தானும்
நல்லுவே னுருக்குமுகந் தன்னிலீய
நாற்றமுள்ள செப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சு
கொல்லுவேனென்றுசொல்லி வெள்ளிபொன்னில்
குற்றமற்ற செம்புமூன் றொன்றாய்க்கூட்டே. (65)

கூட்டிநன்றாய்க் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
குருவான திருவருளால் மாற்றெட்டாகும்
தாட்டிகமாய்ப் பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்க்கத்
தயவான தங்கமடா யென்னசொல்வேன்
பூட்டான பூட்டருக்குஞ் சத்திசிவந்தன்னைப்
பூரணமாய்க் கண்டுமன தறிவாய்நின்றால்
திட்டிமுனை மழுங்காத சுழிமுனையின்முன்னே
திருவான அறிவுருவாந் தீபவொளியாமே. (66)

ஆமப்பா யின்னமொன்று கருவைக்கேளு
ஆதியென்ற லிங்கமுடன் அருகங்கூட்டித்
தாமப்பா கண்டிடைக்கு ஆதிசேர்த்துச்
சம்பழத்தின் சாறதினால் கல்வத்தாட்டி
நாமப்பா சொன்னபடி வட்டுப்பண்ணி
நன்மைபெற மணல்மறைவிற் புடத்தைப்போடு
சாமப்பா சாக்குவகை மூனறுதானுஞ்
சமரசமாய்க் கட்டியது திட்டமாமே (67)

புண்ணாக்குச்சித்தர் செயநீர் நாற்பத்தைந்தில், சுண்ணம் வழலை வாத முதலிய விடாங்கே ட் பூர்த்தியாய்ப் பார்க்கவும்.

பாரப்பா நாம்சொன்ன வாக்கியந்தன்னிற்
பழுதொன்றும் வாராமற் பற்றிப்பார்க்க
நேரப்பா சிவயோக மார்க்கஞ்சொன்னேன்
நெறியான நூல்தேடி நினைவாய்ப்பாரு
தேரப்பா மனந்தேறுந் தேகந்தேறுஞ்
சிவசிவா வாசியதற் குறுதிதோன்றும்
வீரப்பா கொண்டுதலை தெறிக்குமாந்தர்
வீணருடன் பேசாதே விண்ணைப்பாரே. (60)

தன்னைத் தானறிதல்.

விண்ணைப்பார் தன்னைப்பார் மண்ணைப்பாரு
மேன்மைபெறக் குருவருளை மேவிப்பாரு
பெண்ணைப்பார்த் தலையாதே பெண்டான்றேகம்
பிரியமுடன தேகமதைப் பேணிப்பார்த்தால்
கண்ணப்பா துலங்குமடா வந்தக்கண்ணாற்
காணலாஞ் சித்துவெகு கண்ணிற்காணும்
மண்ணப்பா வென்றுசடந் தன்னைப்பேணு
மாந்தருக்கு யென்னவரு மண்தானுமே. (61)

ஆமப்பா மண்ணான பிரிதிவினாலே
அநேகவஸ்து வுண்டாச்சு அதேதென்றால்
வாமப்பால் மதியமுர்தந் தன்னாலந்த
மகத்தான வாகாயஞ் சிவமுமாச்சு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மண்ணும்விண்ணும்
நலமாதி வாதியந்தஞ் சத்திசிவமாச்சு
தாமப்பா குருவருளால் சத்திசிவந் தன்னைத்
தாரணியிற் கண்டவனே தவசியாமே. (62)

ஆமென்ற தவமுறுதிக் கின்னமொன்று
அனபாகச் சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
காமென்ற சொல்லகத்திப் பூமிநாதம்
நன்றான நாதமடா சத்திசத்தி
தாமென்ற பிரிதிவுவாந் தன்னோடொக்கத்
தயவான கெவுரியுடன் சிலையுங்கூட்டி
ஊமென்ற நாகரசங் கூடச்சேர்த்து
ஓர்நிறையாய்க் கல்வத்தில் நன்றாயாட்டே. (63)

மேற்கூறிய விஷயங்களைத் தெளிவாய்த் தெரிய விரும்புவோர்
காலாங்கிநாதர் ஞானசூஸ்திரம் இருபத்தொன்பதில் கண்டுணர்க.

ஆட்டுவது சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி
அப்பனே நெட்டடங்க நன்றாயாட்டிக்
கூட்டுவது ஒன்றாக்கி வட்டுபண்ணிக்
குண்டலமாஞ் சட்டிதனில் நடுவேவைத்துப்
பூட்டுவது தாம்பரத்தின் கிண்ணிதன்னால்
பொருந்தவே மூடிநன்றாய் மண்ணும்போட்டுத்
தாட்டிகமாய்த் தீயெரித்துப் பதத்தைப்பாரு
தயவான பதமதனைச் சொல்லுவேனே. (64)

வேதைமார்க்கம் கூறுவது.

சொல்லுவேன் சொரிந்தமணல் கருக்கற்றால்
சுத்தமுள்ள பக்குவமென் றெடுத்துக்கொண்டு
வெல்லுவே னிதற்கிட்டி தாம்பரத்தை
விசையாக வுருக்கியந்த மையைத்தானும்
நல்லுவே னுருக்குமுகர் தன்னிலீய
நாற்றமுள்ள செப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சு
கொல்லுவே னென்றுசொல்லி வெள்ளிபொன்னில்
குற்றமற்ற செம்புமுன் னென்றாய்க்கூட்டே. (65)

கூட்டிநன்றாய்க் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
குருவான திருவருளால் மாற்றெட்டாகும்
தாட்டிகமாய்ப் பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்க்கத்
தயவான தங்கமடா யென்னசொல்வேன்
பூட்டான பூட்டருக்குஞ் சத்திசிவந்தன்னைப்
பூரணமாய்க் கண்டுமன தறிவாய்நின்றால்
இட்டிமுனை மழுங்காத சுழிமுனையின்முன்னே
திருவான அறிவுருவாந் தீபவொளியாமே. (66)

ஆமப்பா யின்னமொன்று கருவைக்கேளு
ஆதியென்ற லிங்கமுடன் தாருகங்கூட்டித்
தாமப்பா கண்டிடைக்கு ஆதிசேர்த்துச்
சம்பழத்தின் சாறதினால் கல்வத்தாட்டி
நாமப்பா சொன்னபடி வட்டுப்பண்ணி
நன்மைபெற மணல்மறைவிற் புடத்தைப்போடு
சாமப்பா சாக்குவகை மூன்றுதானுஞ்
சமரசமாய்க் கட்டியது திட்டமாமே (67)

☞ புண்ணாக்குச்சித்தர் செய்நீர் நாற்பத்தைந்தில், சுண்ணம் வழலை வாத முதலிய விடங்களைப் பூர்த்தியாய்ப் பார்க்கவும்.

திட்டமுடன் பதமாறி யெடுத்துக்கொண்டு
செவ்வையுடன் செம்புநக்கி மருந்தையீவாய்
இட்டமுடன் செம்பிடைக்கு ரெட்டியீவா
யிருண்டசெம்பு கட்டியது யிருகிநிற்கும்
பட்டசெய்பு நாலுடனே வெள்ளியாகும்
பக்குவமா யுருக்கிப்பார் மாற்றுறும்
கட்டமென்ன பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்க்க
நயமாகயெட்டுவய தாகும்பாரே. (68

வெள்ளி வித்தை.

பாரப்பா பிரிதிவியின் கடாட்சத்தாலே
பக்குவமாய் வெகுதொழில்க ளாடலாகும்
தேரப்பா மனத்தேறி வெள்ளிவித்தை
செவ்வையாய்ச் சொல்லுகிறோம் நன்மையாக
நீரப்பா நிறைந்துநின்ற வெள்ளீயத்தில்
நினைவாக வந்திருக்கும் ரசத்தைத்தாக்கி
சேரப்பா யதற்குநிகர் பாஷாணத்தைச்
சேர்த்துநன்றாய்ப் பிரிதிவியைச் சேர்த்துக்கொள்ளே. (69

சேர்த்துநன்றாய்க் கல்வத்தில் பழச்சார்விட்டுச்
செவ்வையாய்த் தானரைத்து வட்டுபண்ணிப்
போற்றிநன்றாய் மண்மறைவிற் புடத்தைப்போடு
போக்கான நாற்சாக்குங் கட்டிப்போகும்
பார்த்திபனே யதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
பதிவாகச் செம்புருக்கி யதனிற்றாக்கு
நாற்றிசையு மெய்க்கவேதான் வெளுத்துப்போகும்
நன்றாகப் பத்திலொன்று வெள்ளிசேரே. (70

சேர்த்துருக்கிப் பார்க்கவெள்ளி மாற்றுத்தானும்
செவ்வையுடன் பத்துமாற் றாகுமப்பா
பார்த்திபனே யிவ்வேதை பத்திப்பார்த்து
பத்திகொண்டு யோகமதில் பதிவாய்நில்லு
காத்தருள வேண்டுமென்று குருவைக்காரு
கருவான மதியமுர்த முள்ளேகொள்ளு
பூர்த்தமலர் வாசனைபோல் யோகநிஷ்டை
புனிதமுட னுசனமும் புகலக்கேளே. (71

அபயிசானந்தர் உபதேச ஞான சுருபத்தைந்தில், இவ்விஷயங்களைத்தும் விபரித்திருக்கிறது.

நிஷ்டை விபரம்.

கேளப்பா நிஷ்டையுட விபரந்தன்னைக்
கெணிதமுள்ள பிர்மநிஷ்டை மாலின்நிஷ்டை
கோளப்பா யில்லாத ருத்திரநிஷ்டை
குருவான மயேஸ்பரத்தி னிஷ்டைதானும்
ஆளப்பா சதாசிவத்தி னிஷ்டையோடே
ஐந்துநிஷ்டை யாகுமதின் விபரங்கேளு
வாளப்பா பிர்மநிஷ்டை யேதென்றாக்கால்
மார்க்கமுடன் சுகாசனமா யிருந்துகொள்ளே. (72)

பிர்மநிஷ்டை.

இருந்துகொண்டு சுகாசனமாய் மைந்தாகேளு
மின்பமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
அருந்தவமாய்க் கும்பகத்தி லிருந்துகொண்டு
அசையாத மூலமதை யன்பாய்ப்பார்த்தால்
திருவிருந்த மலர்க்கமல மீதிலேதான்
தேவனெனும் பிர்மத்தைத் தெரிசிப்பாய்பார்
குருவிருந்த குண்டலியின் மூலமப்பா
குணமாக அம்மூலங் குறியாய்ப்பாரே. (73)

மாலின் நிஷ்டை.

குறியான பிர்மத்தி னிஷ்டைசொன்னோம்
குணமாக வதின்மேலே கூறக்கேளு
அறிவான மாலினுட நிஷ்டைதானும்
அப்பனே யஷ்டயோக மமைத்துக்கொண்டு
விரிவான ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
மேலான கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி
நெறியான பூரகத்தைப் பார்த்தாயானல்
நிசமாக விஷ்ணுபதம் நேரலாகும். (74)

உருத்திர நிஷ்டை.

ஆமப்பா மாலினுட நிஷ்டைசொன்னோம்
அரகரா ருத்திரநிஷ்டை யருளக்கேளு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பாதம்ரெண்டும்
நன்றாக விசைபூட்டித் தொடைமேலேற்றித்
தாமப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணித்
தன்மைபெறக் கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி
வாமப்பால் மதிபெருகு மனகதத்தை
மார்க்கமுடன் பார்த்ததினால் வளமைகேளே. (75)

இதிற் கண்ட விஷயங்களை வெகு நுட்பமாக போகமகாரிஷி உபதேசஞானம் 155 ல், பார்த்தால் சுலபமாய்த் தெரியலாம்.

வளமையென்ன சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
மார்க்கமுள்ள ருத்திரரை வளமாய்க்காண்பாய்
தளமைபெற ருத்திரரைக் கண்டபோது
சகலசவு பாக்கியமுந் தானேதங்கும்
இளமையுள்ள ருத்திரநிஷ்டை சொன்னேனையா
ஏகாந்த மஷ்டபர னிஷ்டைகேளு
நலமைபெறக் குந்தவைத்து வலக்கால்தூக்கி
நன்றாக விடக்கால்மேல் நயந்துபூட்டே. (76)

மயேஸ்பர நிஷ்டை

பூட்டியந்தக் கால்இரண்டும் நிலத்திற்நுக்கிப்
பூரணமாம் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணித்
தாட்டிகமாய்க் கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி
தயவாக விசுத்திநிலே தன்னைப்பார்த்தால்
நாட்டதிக மாகமயேஸ் பரனார்பாதம்
நன்றாகத் துலங்குமடா நயந்துபாரு
தேட்டான தேட்டுகள்தா னென்னவென்றால்
சிவசிவா வைந்துநிஷ்டை திறமாய்த்தேடே, (77)

சதாசிவ நிஷ்டை.

திறமாக மயேஸ்பரத்தி நிஷ்டைசொன்னேம்
சிவசிவா சதாசிவத்தி னிஷ்டைகேளு
உறமாக வொட்டியானம் பந்தம்பண்ணி
ஒருமையுடன் யோகதெண்டை யுட்கைசேர்த்து
நிறமாக விபூதியுந்தான் தளமாய்ப் பூசி
நேசமுடன் ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
பரமான கும்பகத்தில் வாசிபூட்டிப்
பத்திகொண்டு ஆக்கினையைப் பத்திப்பாரே. (78)

பார்க்கையிலே சதாசிவத்தின் பாதந்தோன்றும்
பதியான மனோன்மணிதா னமுர்தமீவாள
தீர்க்கமுட னந்தமுர்தங் கொண்டபோது
சிவசிவா கயிலாயத் தேகமாகும்
மார்க்கமுள்ள மதியமுர்தந் தன்னாற்றேகம்
மகத்தான தேகமடா பிர்மப்பிர்மம்
ஆர்க்குமித்த பிர்மபதங் கிடைக்குமோதான்
அருளான பூரணத்தா லமைக்கும்வாறே. (79)

மதியமூர்த லேகியம்.

வாரான மதியமூர்த மொன்றுசொல்வேன்
மகத்தான வமூர்தலே கியர்தான்மைந்தா
பேரான வாணியோர் படிதான்வாங்கிப்
பிரியமுடனைந்துபலஞ் சர்க்கரைதான்சேர்த்து
கூராக வடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிக்
குணமாகப் பாகுவருஞ் சமையந்தன்னில்
சீராகச் சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
திறமாக கிராம்புமூன் ரொன்றாய்வாங்கே. (80)

வாங்கடா மூச்சரக்கு பலமூன்றாக
மைந்தனே யிதற்கிரண்டு மூலிகைதான்சேர்த்து
பாங்குபெற விளவறுப்பாய் வறுத்துக்கொண்டு
பதிவாகச் சூரணமே செய்துமைந்தா
தீங்கில்லாப் பாகுதனிற் றூவித்தூவித்
திறமாக கிண்டிவிடு மைந்தாமைந்தா
ஆங்கதிகொண் டேயிருகிப் போனாற்பின்னு
மப்பனே சர்க்கரையைச் சேர்த்துக்கிண்டே. (81)

கிண்டியந்த லேகியத்தைப் பதனமாகக்
கிருபையுடன் பாணிதனி லடக்கம்பண்ணி
கொண்டதொரு லேகியத்தில் பணவிடைத்தான்
குறிப்பாகத் தாமெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
அண்டர்பிரா னருள்பெருக புயத்தைப்போற்றி
யன்பாகப் பூசித்து லேகியத்தைமைந்தா
நின்றாடும் நாவினில்வைத் தமூர்தங்கொண்டு
நினைவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. (82)

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் வாசிபூட்டிப்
பத்திகொண்டு நின்றதிறைப் பலிக்குஞ்சித்தி
விண்ணப்பா தான்றுலங்கி விண்ணிலேதான்
விதமாகத் தீபவொளி கண்ணிற்காணும்
நண்ணப்பா வத்தீபந் தன்னைமைந்தா
நயமாகக் காயமதி லுறுதியாகும்
கண்ணப்பா காலுடனே செவ்வையானால்
கைலாயம் வைகுந்தங் காணலாமே. (83)

☞ கொங்கணர் திருமந்திர ஞானம் 12-ல், ரேசக பூரக கும்பகமும் மதியமுதம் புசித்து அயிக்கமாகும் விபரமும் தெரியலாம்.

வல்லாரைக் கற்பம்.

காணவே யின்னமொரு கற்பஞ்சொல்வேன்
கருவான வல்லாரை யார்காண்பார்கள்
தோணவே வல்லாரை சொல்லக்கேளு
தொல்லுலகில் மற்றகரு சொல்லப்போமே
பேணவே குருவருளால் சொல்வேனப்பா
பிண்டமடா வமைத்தமுத லாருமாதம்
பூணவே யக்கருவை வாங்குதற்குப்
பூரமுடன் வெல்லமதைப் புணர்ந்துபாரே. (84)

பாரப்பா பூரமுடன் வெல்லம்ரெண்டும்
பக்குவமா யெருக்கம்பால் தன்னாலாட்டி
சீரப்பா குன்றுமணி யளவாய்ச்செய்து
திறமாக வொருவுண்டை மாதுக்கீய்ந்தால்
வீரப்பா செப்பாமற் பிண்டந்தானும்
விதனமன்றி விரும்பிமிக வருகுமப்பா
நீரப்பா வழுரிதனில் பூரம்போட்டு
நினைவாக வல்லாரை யதனிற்போடே. (85)

போட்டுநன்றாய் நீர்வற்ற யெரிப்பாயப்பா
புகழாக நீர்வற்றி யவிந்துதென்றால்
தேட்டமுட னதையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுத்
திறமாக மைப்போலே யாட்டிக்கொண்டு
பூட்டுவாய் மிளகுடனே சாதிக்காயும்
பூவுடனே பத்திரியு மேலக்கூட்டி
ஆட்டுவாய் நெய்பாலே நன்றாய்மைந்தா
அரைத்தெடுத்துப் பரணிதனி லடக்கம்பண்ணே. (86)

பண்ணப்பா பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
பக்குவமாய் மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
கண்ணப்பா குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு
நலமான மண்டலஞ்சென் றெடுத்துக்கொண்டு
திண்ணப்பா குண்டுமணி யளவின்வீதம்
திறமாக மண்டலமே கொண்டாயானால்
எண்ணப்பா நான்சொல்லப் போறனையா
ஏகாந்தச் சிவயோகத் தியல்புதானே. (87)

☞ இவ்விஷயங்களனைத்தும் குதம்பைச்சித்தர் ஞானசூஸ்திரம்18ல் வெகு தெளிவாயிருக்கிறது வாசித்துணருங்கள்.

தானென்ற தத்துவத்தை யறியவேண்டும்
தன்மையுள்ள பூரணத்தைக் காணவேண்டும்
ஊனென்ற மதியமுர்தங் கொள்ளவேண்டும்
உகமையிலாச் சத்திசிவ பூஜைவேண்டும்
நானென்ற ஆணவத்தை நிறுத்தவேண்டும்
நாதாந்தப் பேரொளியைக் காணவேண்டும்
வீணென்ற வெறும்பேச்சாய்த் திரியவேண்டாம்
வேதாந்தக் கற்பமொன்று சொல்லக்கேளே. (88)

கடுக்காய்லேகியம்.

சொல்லக்கேள் கடுக்காய்லே கியத்தைமைந்தா
சோதியென்ற கடுக்காய்தா னுர்காண்பார்கள்
விள்ளக்கேள் பொற்கடுக்காய் செனித்தநாளில்
விபரமுடன் மற்றகடுக் காயைவாங்கி
அள்ளக்கே ளக்காயைத் தறித்துநல்ல
அப்புவினிற் றூன்போட்டுப் பிசைந்திறுத்திக்
கொள்ளக்கேள் நீரெல்லாம் பிழிந்துநல்ல
கூர்மையுள்ள வெயில்தனிலே காயப்போடே. (89)

போட்டெடுத்து மறுபடியு முரலிற்றூக்கிப்
பொடியாகத் தானிடித்துத் தண்ணீர்விட்டுத்
தாட்டிகமாய்த் தான்பிசைந்து யிறுத்துப்போடு
தன்மையுடன் முன்போலே காயப்போட்டு
வாட்டியெடு பத்துமுறை யிவ்விதமேயாக
மார்க்கமொடு செய்ததினால் வளமையாகும்
தேட்டமுட னின்னமொரு சுத்திசொல்வோஞ்
சிவசிவா பழங்காடி தன்னைவாங்கே. (90)

வாங்கிநன்றாய் முன்போலே கரைத்திறுத்து
மைந்தனே நீர்வற்றக் காயப்போடு
ஏங்கியே திரியாதே சம்பழத்தின்சாற்றி
லிறுக்கவே பிசைந்துருட்டி ரவியிற்போடு
ஆங்கதுகொண் டேயெடுத்துப் பொடியதாக்கு
அப்பனே பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு
தீங்கில்லாப் பழச்சாறு பிழிந்துகொண்டு
செவ்வையாய் நிதானித்து வுப்புச்சேரே. (91)

இதிற்கூறிய அரிய விஷயங்களனைத்தும் இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஞானசூஸ்திரம் 70ல், தெளிவாய்த் தெரியலாம், பார்த்துணர்க.

சேரப்பா வுப்புமிஞ்சிக் கறிப்பில்லாமற்
செவ்வையுடன் தானரைத்து யிறுத்துக்கொண்டு
வாரப்பா கடுக்காய்சூ ரணத்தில்மைந்தா
வரிசையுடன் சாறுவிட்டுப் பிசறிக்கொண்டு
நேரப்பா பதப்படுத்தி நிழலில்வைத்து
நேர்மையுடன் பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
காரப்பா பொருத்தநாள் பார்த்துநீயும்
கருவான சூரணத்தில் பணவிடைதான்கொள்ளே. (92)

கொள்ளவே மண்டலத்திற் சீதம்போகும்
கொண்டதொரு மலங்கள் நிதங் கழிந்துபோகும்
மெள்ளவே வாதநீர் பித்தநீரும்
மேலான சிலேத்துமத்தின் சீதக்கட்டும்
சுள்ளவே வாங்கிவிடுங் கடுக்காய்கற்பஞ்
சுகமாகக் கொண்டுவர நரைதிரைகள்மாறும்
விள்ளவே வேண்டாங்காண் தேகவச்சிரம்
மேலான வயதுசிறு வயதாம்பாரே. (93

பாரப்பா யிந்தமுறை யார்க்கென்றாலும்
பகராதே ராமருட வாக்கியந்தன்னை
காரப்பா மனதுருதி யாலேமைந்தா
கருவான நூலிருக்கு தென்றுசொல்லி
வீரப்பா கொண்டுமதி கெட்டுநீயும்
வீணருடன் வாய்ச்சமர்த்தால் விளம்பினக்கால்
நீரப்பா தான்பெருகி சிரசிலேறி
நின்றநிலை தப்பியுட லழிந்துபோமே. (94

உடலழிந்து போனதினா லுனக்கேதுண்டு
உண்மையுடன் மவுனமதா யிருந்தாயாகில்
சடலமென்ற வாக்கையது நிலைக்குமப்பா
சண்டாளப் பயல்களூற வாகாதையா
படலறிந்து திறக்கறியா நாய்கள்போலப்
பாவிகள்தான் பொய்பேசிப் பாதகிப்பார்
குடலடுத்து குணமறிந்து கற்பங்கொண்டு
குருவான பதிநோக்கிக் குணமாய்நில்லே. (95

குணமான காயாதி கற்பந்தன்னைக்
கூறறிந்து கொண்டுவரும் போதிலேதான்
மணமான வெண்ணெய்யொடு புளியுமாகா
மாண்டிறந்த மீனுகா யிறைச்சியாகா
கனமாக நான்சொன்ன விந்தநாளுங்
காசினியோர் தானறிந்து தள்ளானுயிற்
பிணமாகிப் போய்விழுவா னையாவையா
பிலத்தவொரு புத்தியினாற் கண்டுதள்ளே. (96)

தயிலம்

தள்ளப்பா மற்றதெல்லாங் கொண்டுதேறு
தவமான சடத்திற்கு வுறுதியாகும்
கொள்ளப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு
கூர்மையுள்ள வண்டமடா பலம்பத்தாகும்
விள்ளக்கேள் சருகுபல மஞ்சதாகும்
விளம்பினது ரெண்டுமடா வாதியந்தம்
அள்ளக்கேள் ரெண்டையுமே பொடியாய்ச்செய்து
அப்பனே பாண்டத்தி லடைத்திடாயே (97)

அடைத்ததின்மேலமுரிவிட்டுக் களிபோற்கிண்டி
யாகரா ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
திடத்துடனே குழித்தயில மிறக்கியேதான்
செவ்வையுடன் பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
படைத்தவொரு வண்டமதை முன்போற்சுத்திப்
பக்குவமாய்ச் செய்துகொண்டு மைந்தாகேளு
செடத்துடைய சத்தியுட நாதமொன்று
செங்கமல மாலினுட நாதம்ரெண்டே. (98)

ரெண்டுடனே ஒன்றதனைச் சேர்த்துக்கொண்டு
நேராக அமுரிவிட்டுக் கல்வத்தாட்டி
விண்டுபோல் வட்டதனைப் பிடித்துநன்றாய்
வெய்யில்தனிற் காயவைத்துச் சீலைசெய்து
அண்டர்பிரான் றனைத்தொழுது புடத்தைப்போடு
அப்பனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
மண்டலங்கள் மெய்க்கவேதான் வெளுத்துநீறி
மாசற்ற பற்பமதா யிருக்குந்தானே. (99)

தயிலத்திற்கு வேண்டிய மூலிகைகளும், சித்தர்கள் வசிக்கும் குகைகளும், காலாங்கிநாதர் ஞான விந்தாகசியம் 30-ல் பார்க்கலாம்.

தானென்ற பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு
தன்மையுள்ள பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
தேனென்ற தயிலமதிற் பணவிடைதான்பற்பஞ்
செவ்வையுடன் றான்குழைத்துக் கொண்டாயாகில்
ஊனென்ற தேகமது வலுத்துநல்ல
வுறுதியுள்ள வாசியது அசையாதப்பா
கோனென்ற குருவருளா லிந்தக்கற்பங்
கொண்டுசிவ யோகமதிற் குறித்துநில்லே. (100)

நில்லென்ற சிவயோக மார்க்கந்தன்னில்
நீமகனே மனதுறுதி யாகநின்றால்
சொல்லென்ற சொற்களெல்லா மந்திரந்தானுந்
துருவமுள்ள தேகமது பிர்மமாகும்
வில்லென்ற விசைபோலே வாசிதானும்
வேதாந்தச் சுடரொளிபோல் மேவிநிற்கும்
மல்லென்ற மல்பிடித்தாப் போலேவையா
வாசியது தேகமதில் வலுக்குந்தானே. (101)

தானப்பா சிவயோகஞ் செய்யும்போது
தன்மையுள்ள தூபமொன்று சொல்லக்கேளு
பூணப்பா வண்டமது பலந்தான்ரெண்டு
புகழ்பெரிய கஸ்தூரி மஞ்சள்தானும்
தேனப்பா மணஞ்சிட்டிக் கருவாய்ப்பட்டை
தேக்குடனே யதிற்கட்டை தேவதாரம்
நாணப்பா கிழக்குடனே கிளியூறல்பட்டை
நலமான சாதிக்காய் ரசனைகூட்டே. (102)

கூட்டப்பா சரக்குவகை பதினொன்றுந்தான்
குணமாகக் கல்வத்திற் றூளாய்ப்பண்ணி
மாட்டப்பா பசுவின்னெய் தன்னாலாட்டி
மைந்தனே யகட்டிவிடு மெழுகுபோலே
காட்டப்பா சிறுவில்லை யாகத்தட்டி
நலமான காகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
தேட்டப்பா சிவயோகஞ் செய்யும்போது
திறமாகத் தணலிலொரு வில்லைவையே. (103)

கமலமுனிவர் ஞானசைதன்யம் 18ல், சிவயோக சாதனையுந் அதற்குரிய ஆதாரங்களும் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

வையப்பா தணலிலோர் வில்லைதன்னை
வைக்கயிலே புகைமண்டி மேலேசாடும்
மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் புகைவாசமேறில்
மேன்மையுள்ள லகிரியடா யென்னசொல்வேன்
செய்யப்பா வில்லைதனை நெய்யிற்றோய்த்துத்
திறமான நெருப்பினிலே வைத்துக்காரு
பையப்பா வப்புகையி னாலேமைந்தா
பரமனுயி லாசவொளி பார்க்கலாமே. (104)

ஆமப்பா புகைதானு மெய்யிற்சாடி
யப்பனே சன்னிமுதல் வாதந்தீரும்
தாமப்பா பில்லிமுதல் சூனியங்கள்தீரும்
தருகாத குட்டமெல்லாந் தவறுண்டேபோம்
போமப்பா சலதோஷம் பொருமல்காந்தல்
பொல்லாத நெஞ்சடைப்புப் போகும்போகும்
நாமப்பா சொன்னபுகை யார்க்குஞ்சொன்னால்
நல்யோக மார்க்கமது நாடுந்தானே. (105)

நாடிப்பார் நிருவிகற்ப சமாதியாக
நன்மையுடன் நல்வழியே நடந்துகொண்டு
தேடிப்பார் சற்குருவை நன்றாய்த்தேடு
தேடியவர் வசனமதிற் றிறமாய்நின்று
கூடிப்பார் சுழிமுனையை நன்றாய்க்கூட்டிக்
குருவானு பதிநோக்கி யமுர்தங்கொண்டால்
வாடிப்போந் தேகமது வாடாதையா
வரிசையுள்ள வுரிசையைநீ மறந்திடாதே. (106)

மறந்திடா வுரிசையென்ன வென்றுகேட்டால்
மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மகனேகேளு
சிறந்ததொரு கல்லுப்பு நீருப்புந்தான்
கண்டுகொண்டு கடிகைநிதங் கொண்டாயாகில்
இறந்திடா தேயிருக்குங் காயங்காய
மென்னசொல்வேன் மாயமென்று லேகாந்தத்தில்
மறந்திடா தக்கினியை யக்கினியிற்சேர்க்க
மாண்டவர்க ளில்லையடா வழலைச்சித்தே. (107)

காலாங்கிநாதர் பூஜாவிதி 80-ல், பூஜாவிதிகளும் கதிமோக்ஷத்திற் குரிய கற்பமுறைகளும் அனந்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சித்தான வழிலையுட மார்க்கந்தன்னைச்
செவ்வையாய்ச் சொன்னனடா வாயிரத்தில்
முத்தான முப்பதிலுஞ் சொன்னேனந்த
மூர்க்கமுள்ள வயித்தியத்தில் முறையாய்ச்சொன்னோம்
பத்தாசை கொண்டபல திரட்டிற்றானும்
பக்குவங்கள் நன்றாகப் பதிவாய்ச்சொன்னோம்
வத்தாக பூரணத்தை மனதாய்க்கொண்டு
மார்க்கமுடன் சிவயோக மிருந்திட்டேனே. (108)

கல்லுப்புச்சுண்ணம்.

இருந்திட்ட போதில்மனோன் மணிதான்வந்து
யேகாந்த வழிலைமுறை நன்றாய்ச்சொன்னாள்
திருந்திட்ட வழிலையென்று லார்தான்காண்பார்
சிவாயகுரு வருளதினாற் செப்பக்கேளு
பொருந்திட்ட பூவழில யண்டக்கூறு
பூரணமாய் நின்றதுவுங் கல்லுப்பாச்சு
கருந்திட்ட மானதொரு கல்லைவாங்கிக்
கருவான சுத்தசலந் தன்னிற்போடே. (109)

போட்டடுப்பில் வைத்துநீ யெரிக்கும்போது
புண்ணியனே நீர்வற்றி யுப்புத்தானும்
தாட்டிகமா யூறலற்றுக் கட்டிப்போச்சு
தயவான கல்லுப்பை வாங்கிமைந்தா
நாட்டியதோர் வெடியுப்புச் சீனம்ரெண்டு
நயமான கல்லுமே மூன்றுமொன்றாய்க்
கூட்டியே கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
குருவான பழச்சாறு வதனிற்றாக்கே. (110)

தாக்கிநன்று யறைத்துருட்டி வட்டுப்பண்ணிச்
சமத்தாக ரவிதனிலே காயப்போடு
தூக்கிநன்றாய்ச் சுண்டிடவே கண்டிட்டாக்கால்
சுகமாக மண்சிலை வலுவாய்ச்செய்து
வாக்குமன தாறுநியினாற் புடத்தைப்போடு
மைந்தனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
நாக்குநுனி வெந்துவிடுஞ் சுண்ணமேவகம்
நாதாந்தக் கல்லுப்புச் சுண்ணந்தானே. (111)

கமலமுனிவர் ஞான சூஸ்திரம் 76-ல், சுண்ணம் முதலிய விபரங்களும், வாசியோக வல்லபமும் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

சுண்ணத்தொந்தம்.

சுண்ணமதைத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
சுருக்கான ரசமுடனே வங்கஞ்சேர்த்து
நன்னயமா யிதம்குநிகர் சுண்ணங்கூட்டி
நாட்டியதைக் கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டு
தன்மையுடன் மெழுகுபோ லாட்டிவில்லை
தான்பிடித்து ரவிதனிலே காயப்போட்டு
உண்மையுட னோட்டில்வைத்து மண்சீலைசெய்து
வுத்தமனே புடம்போடச் சுண்ணமாச்சே. (112)

ஆச்சப்பா சுண்ணமதிற் சுண்ணஞ்சேர்த்து
அப்பனே வாய்நீரா லரைத்துக்கொண்டு
பாச்சப்பா துருசுதனக் கங்கிபூட்டிப்
பக்குவமாய்க் காயவைத்து வோடுமூடி
பூச்சப்பா மண்பூசிப் புடத்திற்போடு
பொறுமிவந்து துருசதவுஞ் சுண்ணமாகும்
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு துருசுசுண்ணம்
நிலைத்துதென்றால் வெகுகோடி வேதையாமே. (113)

ஆமப்பா துருசுநீ றெடுத்துக்கொண்டு
அப்பனே நாவிலொன்று வீரஞ்சேர்த்து
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் வாய்நீர்தன்னால்
நன்றாகத் தானரைத்து வழித்துக்கொண்டு
தாமப்பா தாரத்திற் கவசஞ்செய்து
சமத்தாக ரவிதனிலே காயப்போடு
ஓமப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
வுத்தமனே புடம்போட நீறதாச்சே. (114)

லோகவாதி குணம்.

நீறான தாளகநீ றதிகமப்பா
நீள்திசையில் வாதிகளோ வறியப்போறார்
பாறான நீறாலே யனந்தம்வேதை
பக்குவமாய்த் தானறிந்தோ னவனேவாதி
கூறுதே சிவயோக மிருக்குதென்று
குணமறியா நெஞ்சரிடங் கூறவேண்டாம்
பேராசை தான்பிடித்துப் பொய்யைப்பேசித்
பிதற்றினால் தனைக்கேள்ப்பான் பேயன்தானே. (115)

டம்பானந்தர் சிவநூல் சூஸ்திரம் 17-ல், முக்கியமான விஷயங்களை வெகு விபரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாங்கிப்பாருங்கள்.

தானென்ற பேயர்கள்தான் மெத்தவுண்டு
தானறிந்து அவர்களுடன் சேரவேண்டாம்
ஊனென்ற வுறுதிதன்னை யறியான்மட்டை
யொருசொல்லின் பயனறியா னுறுதிகாணான்
தேனென்ற வமுர்தமதை யறிந்துகொள்ளான்
சிற்றின்பக் கூற்றறியான் றெருவிலேதான்
வீணென்ற மரவிபோற் றிரிவான் சண்டி
மேல்வரப்பு கீழ்வரப்பு அறியான்றானே. (116)

அறியாத லோபரைத்தா னடுக்கவேண்டா
மவர்களிடம் நூல்முறைகள் பேசவேண்டாம்
விரிவான விலாசம்தா யிருக்கும்போது
வீண்பயல்கள் வந்துவுற வாடிக்கொண்டு
தெரியான பொருளேது பயன்களேது
நிஷ்டைமுறை தனக்குறுதி யானதேது
பரியான பரியமைத்த வாறங்கேது
பற்பலவகைக் குற்றியென்ன பகரென்பாரே. (117)

பகரென்று கேழ்க்கின்ற பசாசரைத்தான்
பக்குவமாய்த் தானகற்றி யறிவில்நில்லு
சிகரமென்ற தீபவொளி தன்னைப்பாரு
சிவயோக நிஷ்டையிலே சென்றேநில்லு
அகரமென்ற தேகமகி லாருதார
மடுத்துநின்ற நந்தியடா மூலாதாரம்
நிகரில்லா மவுனமடா பிர்மபீடம்
நேர்மையுடன் பீடமதில் நேர்ந்துநில்லே. (118)

நேர்ந்துகொண்ட தாளகத்தி னீற்றைவாங்கி
நேர்மையுடன் துருசுநீ றொன்றாய்ச்சேர்த்துக்
கூர்ந்துநின்ற வெடியுப்புச் சுண்ணந்தன்னைக்
கூட்டடா காவிலொன்று வாய்நீர்தன்னால்
ஆர்ந்துநன்றாய்க் கல்வமதிற் குழப்பிக்கொண்டு
அப்பனே யாபொடியை ரெட்டிப்பிட்டுச்
சேர்ந்துநன்று யொன்றாகக் குழப்பிக்கொண்டு
செவ்வையாய்க் குகைதனிலே யிட்டுமூடே. (119)

இச்சாஸ்திரத்தில் மறைப்பா யுள்ளவைகளைத் தெரியவேண்டுமானால்
யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு இரண்டாம்பாகத்தைப் பார்க்கவும்.

மூடிநன்றாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
மூர்க்கமுடன் குகைதனிலே யமுகவூது
வாடிநன்றாய் மாண்டிறந்து வுருகிநிற்கும்
மைந்தனே அயத்தோடே நாகஞ்சேரு
தேடிநன்றாய்ப் பரியதுவுங் கூடச்சேரு
செவ்வையுடன் சேர்க்கவொன்றாய்த் திரண்டுபோகும்
கூடிநன்றாய்த் திரண்டுநின்ற வயக்களங்கைக்
கூர்மையுடன் தானெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே. (120)

கொள்ளப்பா வயக்களங்கை வைத்துக்கொண்டு
குருவான சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
இல்லப்பா மதிதனிலே பார்த்துக்கொண்டு
நீமகனே கொடுத்திருக்க மாற்றெட்டாகும்
செல்லப்பா புடம்போடத் தங்கமாகும்
சிவயோகந் தனக்குறுதி யானதங்கம்
அல்லப்பா கசிந்துருகி நின்றதங்கம்
கருவான வண்டமென்ற தங்கந்தானே. (121)

தானென்ற தங்கமடா பிர்மபீடம்
தனையறிந்து சிவயோகத் தன்மைபாரு
ஊனென்ற வுடலுயிர்க்கு முதலியான
உற்றசிவ யோகமதை யார்தான்பார்த்தார்
வேனென்ற செகந்தனிலே கோடிக்கொன்று
வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மறிந்தநல்ல
தேனென்ற வமுர்தமதைக் கண்டுகொண்டு
சிவயோகச் சிந்தையிலே யிருந்திட்டாரே. (122)

இருந்திட்ட பெரியோர்கள் மார்க்கந்தன்னை
யென்னசொல்வே னவர்களுட மனதுதன்னை
கறந்திட்ட பால்போலே சுத்தமான
கருவான பிள்ளைகளைத் தேடிப்பார்த்து
வருந்திட்ட மாகவே வசனஞ்சொல்லி
வாக்குமன மொன்றாக நிலையுஞ்சொல்லி
சிறந்திட்ட சிவயோக மவனுக்கீய்ந்து
செவ்வையுடன் குருவடியைத் தினமும்போற்றே. (123)

☞ கடைப்பிள்ளை ஞானசைதன்யம் 7-ல், ஆருதாரம் வேதாந்த சித்தாந்த விபரங்களை வெகு தெளிவாய்த் தெரியலாம்.

போற்றென்று புத்திமதி நன்றாய்ச்சொல்லி
போக்குவரத் தாகிநின்ற நிலையுஞ்சொல்லி
நீற்றென்ற நீற்றினத்தின் வகையுஞ்சொல்லி
நிலையான வாதியந்தப் பொருளுஞ்சொல்லி
காற்றென்ற முப்பூவின் மர்மஞ்சொல்லி
காயாதி கற்பத்தின் பேருஞ்சொல்லி
கூற்றென்ற திருநடனக் குறியுஞ்சொல்லிக்
குணமான யிடமறிந்து மிதுவேபாரே. (12

பாரான பெரியோர்கள் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பண்பறியா மூடருட வழியுஞ்சொன்னேன்
கூறாத காயாதி கர்ப்பஞ்சொன்னேன்
குருவான பதிநிலையின் குணமுஞ்சொன்னேன்
மாறாத வாசியுட வழியுஞ்சொன்னேன்
வாசிநின்று தானிலங்கு மவுனஞ்சொன்னேன்
ஆறாத மவுனத்தின் மேலேநின்று
அசைவில்லா தீபவொளி யருள்சொன்னேனே. (12

சொன்னதொரு சிவயோக மிருநூறப்பா
சுருக்கமுள்ள நூலென்வே மனதிலெண்ணி
நன்னயமா யுதயாதி காலந்தன்னில்
நன்றாகத் தேகசுத்தி நலமாய்ச்செய்து
அன்னமெல்லனுஞ் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
யன்பாக விபூதிமெய்யி லணிந்துகொண்டு
வின்னமில்லாப் பிர்மநிஷ்டை தனிலிருந்து
விரும்புநன்றாய் ரேசகபூ ரகபூமபண்ணே. (126)

புருமனுடைய நிதானம்.

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று
பாக்கியமாஞ் சிவயோகங் கையில்வாங்கி
உண்ணப்பா மவுனமதா யிருநூறம்பாரு
வுத்தமனே யதைத்தொடுத்த காசம்பாரு
கண்ணப்பா அலக்குவது போலெபித்தக்
கருவான சிவயோகக் கருக்கள்தோன்றும்
நண்ணப்பா வக்கருவைக் குறிக்கக்கொண்டால்
நல்லசிவ யோகத்தில் நண்ணலாமே. (127)

கடைப்பின்னே ஞான சமாதி தீட்சை பதினேழில், இதிற்கண்ட
விஷயங்களைத்தும் வெகு தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆமப்பா சிவயோக மறியவேண்டும்
மந்தாங்க மானகருக் காணவேண்டும்
காமப்பால் கானல்பால் கொள்ளவேண்டும்
கைமுறையாய்ப் பூஜைவிதி பண்ணவேண்டும்
வாமப்பால் கொண்டுமதி யறியவேண்டும்
வரிசையுள்ள வரிசைதனைக் காணவேண்டும்
தாமப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு
சங்கையுள்ள கெங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணே. (128)

கெங்கையென்று லெங்கேயென்று கேட்பாயாகிற்
கேசரத்திற் கேசரியாம் புருவமையம்
அங்கையடா சுழிமுனையி லஷ்டகெங்கை
யனுதினமு மவ்விடத்தே காட்டமாக
சங்கையுட னின்றதினால் ஸ்நானமாகுந்
தன்மையுடன் பூசிக்கத் தரிசனமுமாகும்
மங்களமாய் மனதொருமை யாகநின்றால்
மகத்தான சிவயோக வரிசைதானே. (129)

வரிசையுள்ள புருவமைய செங்கேயென்று
வாய்திறந்து சொல்லுகற்ற நாவோயில்லை
புருஷருடன் மனதரியை யாகவென்று
பொற்குருவாஞ் சற்குருவைப் போற்றின்றால்
குருசமுக மவனறிந்து சொல்வான்கேளு
குண்டலியா முதலாறு வோரத்தனில்
பருவமதா யக்கினிவளர்க் கொழுந்தவானி
பற்றதடா புத்தி யறை நுகையிற்றானே. (130)

தானென்ற நுனைலிங்க ஆதிசென்று
தன்மையுடன் புத்தியிலே பற்றிக்கல்
கோனென்ற புத்திகல்ல தீபம்போலே
கொழுந்துவிட்டு பெரியதடா குணமாய்ப்பாரு
மானென்ற வத்தீப வெளியிலேதான்
மயங்காமற் றியங்காமல் வரிசையாகத்
தேனென்ற ருசிபோல சிவயோகத்தைச்
சித்தைவைத்துக் கண்டவனே சிவயோகியாமே. (131)

கடைப்பின்லே ஞானத்தண்டகம் 50-ல், சோதிசொரூபம் சிவ
யோகம் அமுதரச முதலிய விடயங்களைத் தெளிவாய்க்கூறியிருக்கிறது.

போற்றென்று புத்திமதி நன்றாய்ச்சொல்லி
போக்குவரத் தாகின்ற நிலையுஞ்சொல்லி
நீற்றென்ற நீற்றினத்தின் வகையுஞ்சொல்லி
நிலையான வாதியந்தப் பொருளுஞ்சொல்லி
காற்றென்ற மூப்பூவின் மர்மஞ்சொல்லி
காயாதி கற்பத்தின் பேருஞ்சொல்லி
கூற்றென்ற திருநடனக் குறியுஞ்சொல்லிக்
குணமான யிடமறிந்து மிதுவேபாரே. (124)

பாரான பெரியோர்கள் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பண்பறியா மூட்டரூட வழியுஞ்சொன்னேன்
கூறாத காயாதி கர்ப்பஞ்சொன்னேன்
குருவான பதிநிலையின் குணமுஞ்சொன்னேன்
மாறாத வாசியுட வழியுஞ்சொன்னேன்
வாசிநின்று தானிலங்கு மவுனஞ்சொன்னேன்
ஆறாத மவுனத்தின் மேலேநின்று
அசைவில்லா தீபவொளி யருள்சொன்னேனே. (125)

சொன்னதொரு சிவயோக மிருநூறப்பா
சுருக்கமுள்ள நூலென்வே மனதிலெண்ணி
நன்னயமா யுதயாதி காலந்தன்னில்
நன்றாகத் தேகசுத்தி நலமாய்ச்செய்து
அண்ணலெனுஞ் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
யன்பாக விபூதிமெய்யி லணிந்துகொண்டு
வின்னமில்லாப் பிர்மநிஷ்டை தனிலிருந்து
விரும்புநன்றாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. (126)

புருமடைய நிதானம்.

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று
பாக்கியமாஞ் சிவயோகங் கையில்வாங்கி
உண்ணப்பா மவுனமதா யிருநூறும்பாரு
வுத்தமனே யதைத்கொடுத்த நாதம்பாரு
கண்ணப்பா துலக்குவது போலேயிந்தக்
கருவான சிவயோகக் கருக்கள்தோன்றும்
நண்ணப்பா வக்கருவைக் குறித்துக்கொண்டால்
நல்லசிவ யோகமதில் நண்ணலாமே. (127)

கடைப்பிள்ளை ஞான சமாதி தீட்சை பதினேழில், இதிற்கண்ட விஷயங்களனைத்தும் வெகு தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆமப்பா சிவயோக மறியவேண்டும்
மந்த்ராங்க மானகருக் காணவேண்டும்
காமப்பால் கானல்பால் கொள்ளவேண்டுங்
கைமுறையாய்ப் பூஜைவிதி பண்ணவேண்டும்
வாமப்பால் கொண்டுமதி யறியவேண்டும்
வரிசையுள்ள வுரிசைதனைக் காணவேண்டும்
தாமப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு
சங்கையுள்ள கெங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணே. (128)

கெங்கையென்று லெங்கேயென்று கேட்பாயாகிற்
கேசரத்திற் கேசரியாம் புருவமையம்
அங்கையடா சுழிமுனையி லஷ்டகெங்கை
யனுதினமு மவ்விடத்தே நாட்டமாக
சங்கையுட னின்றதினல் ஸ்நானமாகுந்
தன்மையுடன் பூசிக்கத் தரிசனமுமாகும்
மங்களமாய் மனதொருமை யாகநின்றால்
மகத்தான சிவயோக வரிசைதானே. (129)

வரிசையுள்ள புருவமைய மெங்கேயென்று
வாய்திறந்து சொல்லுதற்கு நாவோயில்லை
புருஷருடன் மனதாரிமை யாகவென்று
பொற்குருவாஞ் சற்குருவைப் போற்றிநின்றால்
குருசமுக மவனறிந்து சொல்வான்கேளு
குண்டலியா முதாதாரு வேரரந்தன்னில்
பருவமதா யக்கிவள்ர்க் கெழுந்தவாவி
பற்றுதடா புத்தியறை றகுகையிற்றானே. (130)

தானென்ற குகையிலக்த ஆவிசென்று
தன்மையுடன புத்தியிலே பற்றிநல்ல
கோனென்ற புத்திநல்ல தீபம்போலே
கொழுந்துவிட்டு யெரியுமடா குணமாய்ப்பாரு
மானென்ற வத்தீப வொளியிலேதான்
மயங்காமற் றியங்காமல் வரிசையாகத்
தேனென்ற ருசிபோல சிவயோகத்தைச்
சிந்தைவைத்துக் கண்டவனே சிவயோகியாமே. (131)

கடைப்பிள்ளை ஞானத்தண்டகம் 50-ல், சோதிசொரூபம் சிவயோகம் அமுதரச முதலிய விபரங்களைத் தெளிவாய்க்கூறியிருக்கிறது.

திலர்தம்.

ஆமப்பா சிவயோகத் திருக்கும்போது
அருளான திலர்தவகை யொன்றுகேளு
நாமப்பா சொல்லுகிறே மண்டத்தோடே
நலமான மரமஞ்சள் கஸ்தூரிமஞ்சள்
தாமப்பா சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
தாழம்பூத் தாளுடனே சந்தனமும்பூவும்
காமப்பால் கல்மதமுங் கஸ்தூரிகோவும்
களங்கமற்ற புழுகுடனே கர்ப்பூரங்கூட்டே. (132)

கூட்டப்பா சரக்குவகை பதிமூன்றுந்தான்
குறிப்பாக வோரிடையா யெடுத்துக்கொண்டு
நாட்டப்பா கல்வமதிற் பொடித்துக்கொண்டு
நலமான பழச்சாறும் பன்னீர்வார்த்து
ஆட்டப்பா வடிமினது போலேமைந்தா
வரைக்கையிலே புழுகிட்டு அரைத்தாநன்றாய்
நீட்டப்பா கயிறதுபோல் நீட்டிக்கொண்டு
நிழலுலர்த்திப் பதனமதாய் வைத்துக்கொள்ளே. (133)

கொள்ளுகிற விதமென்ன வென்பாயாகிற்
குணமாகச் சிவயோகத் திருக்கும்போது
கல்லுருவாய்த் திலர்தமதை யெடுத்துக்கொண்டு
நாட்டப்பா குருபதிமேற் திலர்தம்போடச்
சொல்லுகிற மந்திரத்தை யொன்றுகேளு
கருககடா சுவாவென்று திலர்தம்போட்டு
உள்ளுறவா யிருதயத்தின் மனதைநசட்டி
உம்மெனவே தம்பித்து வொடுங்கிநில்லே. (134)

நொடுக்கியந்த வொடுக்கமதி லொடுங்கிநில்லு
வுலகத்தி லுள்ளவர்க ளுன்னைக்கண்டாற்
படிந்துவுந்தன் பாதத்திற் பணிவாரையா
பக்குவமாய்ப் பிணியாளர் பணிந்துகண்டால்
கடுக்கிமிகப் பணிந்தோடும் பிணிகளெல்லாம்
நலமான சிவயோகச் செத்திப்பட்டு
மடிந்துவிடும் பிணிகளெல்லா முலகிலுள்ளோர்
மண்டிநிற்பா ருன்சமூகங் கண்டிலாரே. (135)

ஜெயமுனிவர் திருமந்திர ஞானம் 37-ல், யோக சாதன மர்மங்களும் மந்திரசித்தி விபரங்களும் கூறப்பட்டிருக்கிறது கண்டுணர்க.

திலர்தமை.

கண்டபடி யின்னமொரு கருவைக்கேளு
கருவான திலர்தமை யொன்றுசொல்வோம்
விண்டபடி யாரறிந்து செய்யப்போறார்
மேலான வேதாந்தி செய்வானப்பா
அண்டமெனுங் கருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
அப்பனே யேரண்டத் தயிலத்தாலே
சண்டிடவே குழைத்துநல்ல ரவியிற்போடு
தூசிசெத்தை விழுகாமற் சுகமாய்க்காரே. (136)

காத்துநன்றாய் ரவிதனிலே கிண்டிக்கிண்டி
கனமாக நீர்வற்றக் காயப்போட்டால்
பார்த்துநின்ற ரவியினுட வொளிதான்சென்று
பங்கயத்தின் மைதனிலே பற்றும்பாரு
சேர்த்துநின்ற மையொளியின் பெருமைதன்னைச்
செப்புகிறேன் மனோன்மணியின் றிறத்தால்மைந்தா
சாற்றுகின்ற மையெடுத்துச் சிமிளில்வைத்துச்
சாதகமாய் மைக்குநிகர் புழுகுஞ்சேரே. (137)

சேரப்பா புழுகிட்டு மைவிளக்கிச்
செவ்வையாய்ச் சிவயோகத் திருக்கும்போது
நேரப்பா நின்றநிலை தவறுமற்றுன்
நேர்மையுடன் மையெடுத்துத் திலர்தம்போட்டு
காரப்பா வஞ்சனு தேஷிபாதங்
கருத்துடனே மனதறிவாற் கார்த்தாயாகில்
ஊரப்பா வுள்ளபயி ருயிர்கவெல்லா
முனதுவச மாகிவுனக் கடிமையாமே. (138)

ஆமப்பா யிடக்காத்திற் மைப்பொட்டிட்டு
அசையாமற் கூர்த்துமைமை யன்பாய்ப்பார்த்தால்
போமப்பா வெகுதூரம் ஒளிதான்தோன்றும்
புதுமைவெகு அதிசயங்கள் கண்ணிற்காணும்
தாமப்பா கண்டதொரு வதிசெயத்தைத்
தாரணியில் விள்ளாதே தனதாயார்க்கும்
நாமப்பா கண்டபடி யின்னதென்று
நாட்டினால் நாய்போலே யலைவார்பாரே. (139)

கௌசிகமுனிவர் ஞான சூஸ்திரம் 30-ல், வஸ்து தெரிசனமும், சித்து விபாகங்களும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாசித்துணருங்கள்.

பாரப்பா வலக்கரத்தில் மைப்பொட்டிட்டு
பதிவாகக் கீழ்த்திசையைப் பரிவாய்ப்பாரு
நேரப்பா வதுதாழ்ந்து தலைதான்ருென்றும்
நிதிகள்பல வந்திசயங்கள் நிசமாய்காணும்
தேரப்பா மனந்தேறி யகலநில்லு
சிவசிவா சிவயோகத் திறந்தானென்று
ஊரப்பா வறியாமல் மையைநீயும்
வுண்மையுடன் பதனமதாய் வைத்துக்காரே. (140

காரடா மூலமதில் அங்கென்றூதிக்
கைமுறையாய்ச் சத்திசிவ மொன்ருய்ச்சேர்த்து
சேரடா கம்பியுப்புப் பூரம்ரெண்டு
செவ்வையுடன் தூக்குநிகர் சேர்த்துக்கொண்டு
வாரடா கல்வமதில் நன்ருயாட்டி
வழித்துஒரு பீங்கானில் வளமாய்ச்சேர்த்து
நேரடா ரவிதனிலே காயப்போடு
நிசமான நந்தியெனற வுப்பதாச்சே. (141)

நந்தியுப்புக்குரு.

உப்பான நந்தியுப்புப் பலந்தானென்று
ஒருமையுள்ள உமைப்பொடியும் பலந்தானென்று
அப்பான பொடியதுவும் பலந்தானென்று
அருமையுள்ள தாளகமும் பலந்தானென்று
வைப்பான காசியுட கட்டிதானும்
மார்க்கமுடன் பலமறைதான் வளமாய்ச்சேர்த்துத்
தப்பாமல் நாகரச மொன்ருய்க்கூட்டித்
தன்மைபெற வொருபலந்தா னெடுத்துக்கொள்ளே. (142)

கொள்ளப்பா வாறுவரைச் சரக்கைநன்ருய்க்
குருபானைத் தொழுதுமிகக் கல்வத்திட்டு
மெள்ளப்பா தான்பொடித்துப் பழச்சாரிட்டு
மேன்மைபெற மெழுகதுபோ லாட்டிமைந்தா
நள்ளப்பா வுருட்டியதை வட்டுபண்ணி
நலமாகவோட தனில் நடுவேவைத்து
சென்னப்பா செப்பகலால் நன்ருய்மூடித்
திர்க்கமுடன் கோழிமுனை யதின்மேற்கொட்டே. (143)

இதிற்கூறிய விஷயங்களனைத்தும் விபரமாய்த் தெரிய விரும்பு
வோர் குருராஜர் சிவயோக சிந்தாமணி 50-ல் பார்க்கவும்.

கொட்டுவது குருசொன்ன வளவாய்க்கொட்டி
கூர்மையுட னடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டித்
திட்டமுடன் தீயெரித்து வருசும்போது
சிவசிவா பதமென்ன வென்பாயாகில்
வட்டமுள்ள மணல்மேலே கருகிற்றானால்
மைந்தனே பதஞ்சரியென் றெடுத்துமெள்ள
சட்டமுட னாற்வைப்பாய்க் குளிருமட்டுந்
தன்மையுடன் குளிர்ந்தபின்மேல் தயவாய்க்கேளே. (144)

கேளப்பா மணலைமெள்ள வாரிப்பின்பு
கிருபையுள்ள கிண்ணமதைத் திறந்துபாரு
வேளப்பா யெரித்தகெற்றிக் கண்ணாலந்த
விதமான சரக்காறுங் கட்டிப்போகும்
கேளப்பா சொல்லாமல் வைத்துக்கொண்டு
குருவான திருவடியைத் தொழுதுபோற்றி
வாளப்பா குகைதனிலே செம்புருக்கி
வரிசையுட னதுக்குவரை மருந்துசேரே. (145)

செம்புசுத்தி.

சேர்ப்பதுதான் செப்புருகி நிற்கும்போது
செவ்வையுடன் மருந்தெடுத்துச் சிறுகவையா
கோர்ப்பதுபோற் கொஞ்சக்கொஞ்ச மாகச்சேர்த்துக்
குணமாகச் சரியாகச் சேர்த்துக்கிண்டி
வார்ப்பதுதான் பூமியிலே வார்த்தாயாகிற்
மகத்தான செம்பதுவுஞ் சுத்தியாச்சு
கார்ப்பதுதான் செம்புசுத்தி பதனம்பண்ணிக்
கருவான வெள்ளியிலே பத்துக்கொண்டு (146)

ஒன்றான வெள்ளியிலே பத்துக்கொண்டு
வுருக்குமுகந் தன்னிற்சீ கொடுத்துப்பாரு
நன்றான மாற்றதுவு மூவைத்தாகி
நாற்றமுள்ள செம்புதனி லெழுமையுமாகுக்
குன்றாத தங்கமதிற் பத்துக்கொண்டு
கொடுத்துருக்கித் தகடடித்துப் புடத்தைப்போடு
நின்றாடும் பரஞ்சோதி யானசோதி
நேர்மையுள்ள சோதியடா தங்கந்தானே. (147)

கடைப்பிள்ளை சிவயோக ஞானம் 100 ல், வாசியோக நிலையும் வாத முறைகளும் வகையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பாரப்பா வலக்கரத்தில் மைப்பொட்டிட்டு
பதிவாகக் கீழ்த்திசையைப் பரிவாய்ப்பாரு
நேரப்பா வதுதாழ்ந்து தலைதான்றுேன்றும்
நிதிகள்பல வதிசயங்கள் நிசமாய்க்காணும்
தேரப்பா மனந்தேறி யகலதில்லு
சிவசிவா சிவயோகத் திறந்தானென்று
ஊரப்பா வறியாமல் மையைநீயும்
வுண்மையுடன் பதனமதாய் வைத்துக்காரே. (140)

காரடா மூலமதில் அங்கென்றுநிக்
கைமுறையாய்ச் சத்திசிவ மொன்றாய்ச்சேர்த்து
சேரடா கம்பியுப்புப் பூரம்ரெண்டு
செவ்வையுடன் தாக்குநிகர் சேர்த்துக்கொண்டு
வாரடா கல்வமதில் நன்றாயாட்டி
வழித்துஒரு பீங்கானில் வளமாய்ச்சேர்த்து
நேரடா ரவிதனிலே காயப்போடு
நிசமான நந்தியென்ற வுப்பதாச்சே. (141)

நந்தியுப்புக்குரு.

உப்பான நந்தியுப்புப் பலந்தானென்று
ஒருமையுள்ள வரைப்பொடியும் பலந்தானென்று
அப்பான பொடியதுவும் பலந்தானென்று
அருமையுள்ள தாளகமும் பலந்தானென்று
வைப்பான காசியுட கட்டிதானும்
மார்க்கமுடன் பலமறைதான் வளமாய்ச்சேர்த்துத்
தப்பாமல் நாகரச மொன்றாய்க்கூட்டித்
தண்மைபெற வொருபலந்தா னெடுத்துக்கொள்ளே. (142)

கொள்ளப்பா வாறுவரைச் சரக்கைநன்றாய்க்
குருபரனைத் தொழுதுமிகக் கல்வத்திட்டு
மெள்ளப்பா தான்பொடித்துப் பழச்சாறிட்டு
மேன்மைபெற மெழுகதுபோ லாட்டிமைக்தா
ளள்ளப்பா வுருட்டியதை வட்டுபண்ணி
நலமாகவோட தனில் நடுவேவைத்து
செள்ளப்பா செப்பகலால் நன்றாய்மூடித்
தீர்க்கமுடன் கொழிமணலை யதின்மேற்கொட்டே. (143)

இதிற்கூறிய விஷயங்களனைத்தும் விபரமாய்த் தெரிய விரும்புவோர் குருராஜர் சிவயோக சிந்தாமணி 50-ல் பார்க்கவும்.

கொட்டுவது குருசொன்ன வளவாய்க்கொட்டி
கூர்மையுட னடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிக்
கிட்டமுடன் தீயெரித்து வருகும்போது
சிவசிவா பதமென்ன வென்பாயாகில்
வட்டமுள்ள மணல்மேலே கருகிற்றனல்
மைந்தனே பதஞ்சரியென் றெடுத்துமெள்ள
சட்டமுட னாற்வைப்பாய்க் குளிருமட்டுந்
தண்மையுடன் குளிர்ந்ததின்மேல் தயவாய்க்கேளே. (144)

கேளப்பா மணலைமெள்ள வாரிப்பின்பு
கிருபையுள்ள கிண்ணமதைத் திறந்துபாரு
வேளப்பா யெரித்தமெற்றிக் கண்ணாலந்த
விதமான சரக்காறுங் கட்டிப்போகும்
கேளப்பா சொல்லாமல் வைத்துக்கொண்டு
குருவான திருவடியைத் தொழுதுபோற்றி
வாளப்பா குகைதனிலே செம்புருக்கி
வரிசையுட னதுக்குவரை மருந்துசேரே. (145)

செம்புசுத்தி.

சேர்ப்பதுதான் செப்புருகி நிற்கும்போது
செவ்வையுடன் மருந்தெடுத்துச் சிறுகவையா
கோர்ப்பதுபோற் கொஞ்சங்கொஞ்ச மாகச்சேர்த்துக்
குணமாகச் சரியாகச் சேர்த்துக்கிண்டி
வார்ப்பதுதான் பூமியிலே வார்த்தாயாகிற்
மகத்தான செம்பதுவுஞ் சுத்தியாச்சு
கார்ப்பதுதான் செம்புசுத்தி பதனம்பண்ணிக்
கருவான வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்றே. (146)

ஒன்றான வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று
வுருக்குமுகந் தன்னில்நீ கொடுத்துப்பாரு
நன்றான மாற்றதுவு மூவைந்தாகி
நாற்றமுள்ள செம்புதனி லேழரையுமாகுங்
குன்றாத தங்கமதிற் பத்துக்கொன்று
கொடுத்துருக்கித் தகடடித்துப் புடத்தைப்போடு
நின்றாடும் பரஞ்சோதி யானசோதி
நேர்மையுள்ள சோதியடா தங்கந்தானே. (147)

கடைப்பிள்ளை சிவயோக ஞானம் 100 ல், வாசியோக நிலையும்
வாத முறைகளும் வகையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

லிங்கக்குரு.

தானென்ற தளவாயாஞ் சாதிலிங்கந்
　　தன்மையுட னதுவிபரஞ் சாற்றக்கேளு
தேனென்ற கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டுத்
　　திறமாக வரைத்துநன்றாய் வட்டுப்பண்ணி
கோனென்ற குருபதத்தைப் போற்றிநன்றாய்
　　குவலயத்தில் துஷ்டர்களை யகலத்தள்ளி
மானென்ற மண்மறைவிற் புடத்தைப்போடு
　　மார்க்கமுடன் சரக்கைக்துங் கட்டிப்போமே. (148)

கட்டிநின்ற மருந்திடைக்குச் செம்புருக்கிக்
　　கைம்முறையாய் மருந்ததனைச் செய்துகொண்டு
திட்டமுடன் தண்ணீர்போ லுருக்கிச்சாய்த்துச்
　　செவ்வையுடன் செம்பதனை யெடுத்துப்பாரு
சட்டமதாய்ச் செம்பதுவுங் கட்டிப்போகுந்
　　தன்மையுடன் வெள்ளிதனிற் பத்துக்கொன்று
இட்டமுடன் கொடுத்துருக்கி மாற்றைப்பாரு
　　என்னசொல்வேன் பதினாறு வயதுதானே. (149)

தானான வேதைமுறை சொன்னமார்க்கந்
　　தன்மையுள்ள யோகத்துக் குறுதியாகும்
கோனான குருவருளால் சொன்னதல்லாற்
　　குறும்பான திருடனுக்கோ சொன்னேனையா
மானான மவுனமுள்ள சிவயோகிக்கு
　　மனதுரிமை யாகவென்று வாழ்த்தினேன்யான்
தேனான மதியமுர்தங் கொண்டுகல்ல
　　சிவயோக மார்க்கத்திற் சேர்ந்துநில்லே. (150)

நிஷ்டைமுறை.

நில்லென்ற நிலையறிந்து நிஷ்டைகூடி
　　நிஷ்களமாம் பிர்மத்தில் வாசிபூட்டிச்
சொல்லென்றுந் தவறாமல் மதியைப்பார்த்துத்
　　துலங்குமதி ரவிதனிலே மதியைப்பார்த்துக்
கொல்லென்று ரவிதனிலே வுரிமையாகக்
　　கூறுபஞ்ச வக்கினியைக் கொளுத்திப்பாரு
சில்லென்று மதியமுர்த வாரிபாயுஞ்
　　சிவசிவா வக்தமுர்தங் கொண்டுதேறே. (151)

இராமரிஷி சிவயோக ஞானம் 18-ல், மறைப்பாயுள்ள ரகசியங்களை வெளிப்படையாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. வாங்கிப்பாருங்கள்.

தேறுவதால் தேகவச்சிர காயமாகுஞ்
சித்தாதி சித்தனென்ற பேருமாகுங்
கார்புருவக் கருணைவிழிக் கமலமீதிற்
கருவான பருதிமதிச் சுடருக்கப்பால்
பார்புனலாம் நெருப்பாறுக் கப்பால்நாதம்
பதிவான நாதமதைப் பார்க்கவேண்டிக்
கூரமுத மதிபெருகும் நாதத்தோடே
கொண்டுசுடம் நின்றநிலை கூர்ந்துபாரே. (152)

சந்திர சூரியன்.

கூர்ந்துபார் சூரியனே சத்திசத்தி
கொழுகின்ற சந்திரனே சிவமதாகும்
தேர்ந்துபா ரிவர்களுட நிதானங்கேளு
சிவப்பான சூரியகலை பனிரெண்டாகும்
ஆர்ந்துபார் சந்திரகலை பதினாறுகும்
அதிகமுள்ள சந்திரனும் வாண்மைமிஞ்சிச்
சேர்ந்துசுடர் சத்திகலை பனிரெண்டோடே
சிவசிவா சிவகலையுஞ் சேர்ந்தவாறே. (153)

சேர்ந்துமிச்சம் நாலுகலை பூரணமாய்நின்று
செவ்வையுட நாலிலொன்று அம்பரத்தின்பதியாய்
நேர்ந்துமிகப் போனதின்பின் மூன்றுகலைதானும்
நெடுவானில் விந்துவென விளம்பிறையுமாகக்
கூர்ந்துபார் சத்தியிடந் திருவாசியாகிக்
கொழுகின்ற சதுர்த்தேதி யாகிப்பின்னும்
ஆர்ந்துநின்ற வமாவாசைப் பருவமாகி
யந்தமென்று மிதுமூன்று மொன்றுய்ப்போச்சே. (154)

ஒன்றுகச் சதுர்த்தியிலே வளர்பிறையாய்நின்று
யுகமுடிந்து வளர்ந்ததடா பதினாறுகக்
கண்டாயோ மதிநிறைந்து குறைந்தசெய்தி
கருவாக வுனதிடத்தில் காட்டிவைப்போம்
பண்டான வகாரமடா விந்துவிந்து
பதிவான வுகாரமடா சத்திசத்தி
நின்றுடும் மகாரமடா சுழினைக்கம்பம்
நேர்மையுட னிதுமூன்றுந் தேகமாச்சே. (155)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மை ஞான போதகம் 30-ல், ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் வெகு தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. கண்டுணர்க.

தேகமென்றால் வெகுதூரம் நினைக்கவேண்டாம்
சேர்ந்துநின்ற வூதபித்தஞ் சிலேற்பமாகும்
ஆகமுட னதுமூன்று மிடைபின்னாக
வமர்ந்துநின்ற சுழிமுனையாய் நின்றவாறும்
பாகமென்ற சூரியன்றான் வாதமாச்சு
பதிவான சந்திரன்றான் பித்தமாச்சு
தாகமுடன் சேத்துமந்தான் சுழியாய்நின்று
சகலமெஜந்து மூன்றினால் மடிந்தவாறே. (156)

மடிந்தவகை யேதெனவே யென்பாயாகில்
மக்களே யவனவன்செய் மார்க்கத்தாலே
முடிந்தவரை நன்மார்க்கம் விட்டகுறைமார்க்க
மூர்க்கமுள்ள துன்மார்க்கத் தாலேமைந்தா
கடிந்துநின்ற யிடையான பித்தமீறிக்
கபாலமென்ற சுழினையிலே சூடுதாக்கிச்
சொடிந்துவந்த வாசமதைத் துஞ்சப்பண்ணித்
தொல்லுலகிற் பிறந்திறந்து போவார்காணே. (157)

பிறந்திறந்து போகாத நெறியைச்சொல்வேன்
பெருமைவிட்டு வுரிமையிலே மெய்மாய்நின்று
கறந்துநின்ற வகாரமடா விந்துவிந்து
கருவான விந்துமடா மதியுமாச்சு
சிறந்துநின்ற மதியெல்லாம் உகாரமான
தேகமென்ற சூரியனிற் சேர்ந்துகொண்டு
மறந்துவிடா தேமகனே மகாரமான
மகத்தான பராபரத்தில் மகிழ்ந்துநில்லே. (158)

இராப்பகல்.

நில்லென்ற நிலையறிந்து நிலையில்நின்று
நிலையில்லாச் சந்திரனை நிலையிற்சேரச்
சொல்லொன்றுந் தவறாத சொர்க்கமாகுஞ்
சோர்வான நாதமது யென்னவென்றால்
உல்லென்ற ரவிதானே சொர்க்கஞ்சொர்க்கம்
ஊன்றிநின்ற சந்திரன்று நாதமாச்சு
செல்லென்ற ரவிமதிதா னேதோவென்றால்
சேர்ந்துநின்ற ராப்பகலாய் நின்றவாரே. (159)

இதிற்கண்ட விஷயங்களைப் புசண்டர் ஞானசைபநிடதம் 30 ல் பார்த்தால் வெகு லெகுவாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வாரான ராப்பகல்தா னென்சொல்லென்றால்
மக்களே வெளிதோன்றச் சொல்வேன்கேளு
காரான ராவதுதான் கண்மூடலப்பா
கருவான பகலதுதான் பார்வைமைந்தா
கூறாக ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
குருவான பதிதலத்திற் கூட்டிமேலே
நேராக நின்றுதவ யோகஞ்செய்தால்
நிலையான சிவயோக மதுதான்பாரே. (160)

நாதவிந்து மெழுகு.

பார்க்கையிலே மூலமதி லக்கினியுண்டாகப்
பதிவான கர்ப்பமொன்று சொல்லக்கேளு
சேர்க்கையுடன் அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டுஞ்
செவ்வையுடன் ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
ஆர்க்குமிது தெரியாமல் ரவியில்வைக்க
அப்பனே நாதவிந்து வொன்றாய்ச்சேர்த்து
மார்க்கமுள்ள மெழுகாகு மைந்தாமைந்தா
மனமகிழ்ந்து பணவிடைதான் மகிழ்ந்துகொள்ளே. (161)

கொள்ளையிலே சந்திரன்றான் தேய்ந்துதேய்ந்து
கூர்மையுடன் ரவிதானும் பிரகாசமாகி
கள்ளையிலே யகப்பட்ட பாண்டம்போலே
சுகமான தத்துவங்கள் செத்திப்பட்டுத்
தொல்லையென்ற சூழ்வினைக ளகன்றுபோகுந்
துருவமென்ற வத்துருவந் தலக்கமாகும்
பிள்ளையிலே யுங்களைப்போற் பிள்ளையுண்டோ
பின்னான ரவியினுட பிலத்தைப்பாரே. (162)

பிலமான காயாதி கற்பங்கொண்டு
பேணியே யில்லிடத்தைப் பிலக்கப்பண்ணி
குலமான மூலமுத லாறுதாரங்
கூட்டிநின்ற நவக்கிரக மொன்பதிற்கும்
நிலமாக வநுக்கிரக மார்தான்காண்பார்
நீள்திசையில் சற்குருவைத் தேடிநின்று
நலமாக நாலஞ்சு வீட்டுக்கெல்லாம்
நடுவீடாய் நின்றவநுக் கிரகந்தானே. (163)

ஆதம்கார்முனி ஞான சூஸ்திரம் 14-ல், யோக சாதன மர்மங்களை
யும் ஆதாரமூல பிரணவ சொரூபங்களையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

தானென்ற வநுக்கிரகஞ் சுத்தப்பாழாய்த்
தவறாத பாழ்வீட்டை யென்னசொல்வேன்
கோனென்ற குருவருளால் வீட்டைநம்பிக்
கோடான கோடிசித்தர் தவமேசெய்தார்
ஏனென்றா லவ்வீட்டிற் குறிதானென்று
யென்னவென்றால் தூண்டாத தீபந்தீபம்
வானென்ற வத்தீபம் பார்க்கவேண்டி
மகத்தான சத்திசிவ பூஜைசெய்யே. (164)

பூஜையென்ற சிவபூஜை சத்திபூஜை
புருஷமுடன் செய்பவற்கு யோகந்தங்கு
நேசமுட னப்பூஜை மனதிலெண்ணி
நிச்சயமாய்க் குருவருளைச் சேர்த்துக்கொண்டு
ஆசையென்ற பலருசியை யகலத்தள்ளி
யருந்துருசி தனையறுத்து மருந்துவோர்க்கு
மாசியென்ற மயக்கமறு மனமேதங்கு
மகத்தான வாசியில்சென் றேறுவானே. (165)

ஏறுவான் வாசியிற்சென் றேறியந்த
யிருட்டான பதிகடந்து வெளியிற்சென்று
தேறுவான் மனந்தேறி யமுர்தங்கொண்டு
சிந்தைமன தொன்றாகித் தீபம்நோக்கிக்
கூறுவான் தூரதிஷ்டி நடத்தையெல்லாங்
குருவான பராபரத்தின் குறிப்பினாலே
ஆறுவான் நவக்கிரக மருளைப்பெற்று
அன்பான வநுக்கிரக மாகிதானே. (166)

ஆதியென்ற வநுக்கிரகம் பிர்மபீடம்
அப்பனே சுழிமுனையாய் நின்றபீடம்
சோதியென்ற சுடர்வடிவா யிருந்தபீடந்
துடர்ந்துநின்ற சீடனுக்குக் குருவானபீடம்
வாதியென்ற வந்தகிரி தீபபீடம்
மனோன்மணியாள் சென்றுவிளை யாடுபீடம்
கோதிலாச் சுத்தமய மானபீடங்
கூர்மையுள்ள பீடமடா நந்திதானே. (167)

புசுண்டர் மெஞ்ஞான விளக்கம் 80-ல், வாசியோக வல்லபங்களையும், அதற்குரிய ஆறாதார விபரங்களையும் தெளிவாய்க்கூறியிருக்கிறது.

நந்திவொளி கண்டவர்தான் ஞானயோகி
நலமான சிவயோகி பிர்மயோகி
அந்தமுள்ள வஷ்டாங்க மானயோகி
யருவுருவாய் நின்றதொரு பரமயோகி
பந்தமுள்ள வாசிநிலை யறிந்தயோகி
பதிவான காயாதி கற்பயோகி
கெந்தருவ ரானகே சரத்தில்வாழுங்
கெவுனமென்ற கெவுனதி யோகிதானே. (168)

தானென்ற யோகத்துக் குறுதியென்ன
தன்மையுள்ள வாசியென்ற மூலமூலங்
கோனென்ற குருவருளால் வாசிமூலக்
குறிப்பறிந்து கொள்ளுவது யென்னவென்றால்
நானென்ற வாணவத்தை நலமாய்த்தள்ளி
நடுவான பூரணத்தைப் பற்றிக்கொண்டு
மானென்ற பிரணவத்துள் மனதைவைத்து
மகத்தான கேசரியைத் தொழுதுநில்லே. (169)

தொழுதமுறை யென்னவென்று லகாரதிட்சை
சுருக்கமுள்ள வுகாரமடா சத்திபூஜை
பழுதொன்று நிலையாம விரண்டுமொன்றாய்ப்
பக்குவமாய்த் தான்செபித்துப் பதியில்நின்று
நெளிதமுள்ள மனதுறுதி யாகிவந்த
ரேசகமும் பூரகமும் நேரேசெய்து
முனிதமர்க்குள் நிறுத்திக்கும் பகத்தில்நின்று
முனையான தீபமதைத் தூண்டிப்பாரே. (170)

லிங்கத்தார குரு.

தூண்டிமிகப் பார்க்கையிலே சோதிகாணுந்
துவாதிசாந் தத்தில்மன துறுதியாகும்
தாண்டிமிகப் போகாம லறிவில்நின்றால்
சசலகலைக் கியானமெல்லாந் தானேதானாய்
வேண்டியதோர் கருமான மின்னமொன்று
வெகுதெளிவாய்ச் சொல்லுகிறேன் மெய்யதாக
பூண்டமன துறுதியினா லிங்கத்தாரம்
புகழான விந்துவுடன் கெந்திகூட்டே. (171)

மௌனச்சித்தர் பாடல் 12ல், யோக சாதன விபரங்களை
வெகு தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். வாங்கிப்பாருங்கள்.

பூட்டப்பா கெந்தியுடன் துருசுதானும்
பொருந்தவசு மோரிடையாய் நிறுத்துக்கொண்டு
நாட்டப்பா வதற்கிடைதா னுதிசேர்த்து
நன்றான பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி
ஆட்டப்பா யீராறு சாமமாட்டி
அரகரா வழித்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
மூட்டப்பா சட்டிதனிற் வைத்துமூடி
மூடுவது மணற்கொட்டி யெரித்திடாயே. (172)

எரித்துமணல் கருகும்போ யிறக்கிவைத்து
இதமாக வர்றினபின் திறந்துபாரு
குறித்தசரக் காறுமொன்றாய்க் கட்டிப்போகுங்
குருவாக மணந்தனிலே கூர்ந்துகொண்டு
வருத்தமிட்டுச் செம்புருக்கி யதற்குநேராய்
மார்க்கமுடன் மருந்தீவாய் கிண்டிக்கிண்டித்
திருத்தமுடன் மருந்தீய்ந்து நன்றாவூதிச்
செம்புகளிம் பானதுவுங் கட்டிப்போச்சே. (173)

கட்டிநின்ற செம்பதனைப் பதனம்பண்ணிக்
கருவாக விடைக்கிடையே தங்கஞ்சேர்த்து
திட்டமுடன் வெள்ளிதனிற் பத்துக்கொன்று
செவ்வையுடன் றானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு
வட்டமிட்ட ரவியொளியை யென்னசொல்வேன்
மார்க்கமுட னவ்வொளியைக் கண்டுநீயுந்
துட்டருடன் கூடாமல் விண்ணைநோக்கித்
துவாதசாந் தத்தில்மனந் துலங்கிநில்லே. (174)

நில்லென்ற நிலையறிந்து மனதுபூண்டு
நிலையான மூலமுத லாறுதாரம்
உள்ளென்ற வுள்மூல மேலாதாரம்
ஒடுங்கிநின்ற தத்துவமாந் தொண்ணூற்றாறுந்
தள்ளாந்தப் பதிதனிலே நிறுத்தியந்தத்
தள்ளாலே யாகுதியாய்ச் சாம்பலாக்கிக்
கொள்ளுகிற விதமென்ன வுத்தளமாய்ப்பூசிக்
குண்டலியி னந்தியொளி கூர்ந்துபாரே. (175)

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8ல் சின்மய சொரூப மூலாட்சரங் களையும் மௌனதீட்சை விபரங்களையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஞானம்.

பாரப்பா ரவிமதியு மொன்றாய்க்கூட்டிப்
பருவமுடன் புருவநடுப் பதிக்கப்பாலே
நேரப்பா வதனிலொரு கமலந்தோற்றும்
நின்றிலங்கும் கமலமதை நேரேபார்த்தால்
ஆரப்பா வறிவார்கள் ஞானதீபம்
அரகரா சிவயோக மானதீபம்
மேரப்பா மெய்ஞ்ஞான தீபந்தன்னை
மெய்யாகக் கண்டுசிவ யோகம்பாரே. (176)

பாரப்பா மனதுகொண்டு அறிவிற்சென்று
பரிவான மூலமடா மூலாதாரம்
நேரப்பா நின்றதொரு வாறாதாரம்
நிலையான நடுமைய மேலாதாரம்
வீரப்பா கொண்டவரி தாரந்தாரம்
மெய்யான தாரமடா விஞ்சைவிஞ்சை
கூரப்பா குருவான விஞ்சைமூலங்
கூர்மையுட னம்மூலங் குறியாய்க்காணே. (177)

குறியாகக் கண்டந்தக் குறியில்நின்று
கூர்மையுள்ள தாரமதை யெடுத்துமைந்தா
சரியாகத் தானுருக்கிப் பாண்டத்திட்டுச்
சளியாத காடியதி விட்டுநன்றாய்
நெறியான மஞ்சளொடு வுப்புநேராய்
நினைவாகத் தானூட்டி யதற்குட்சேர்த்து
தெரிவாகக் கிண்டிநன்றாய்ப் பிசறிக்கொண்டு
தீயெரித்து வடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. (178)

எரித்தபத மாவுகண்டா லிறக்கிமைந்தா
வின்பமுடன் குளிரவைத்து மறுநாள்தானும்
திருத்தமுடன் முன்போலே (பத்து) முறையே செய்தால்
சிவசிவா தாரமதிற் கசப்புநீங்கும்
வருத்தமென்று நினையாமல் ரவியிற்போட்டு
மார்க்கமுடன் தானுணர்ந்து சுக்கிலம்போல்
கருத்துடனே தானுணர்த்தி யெடுத்துகல்ல
கல்லுரலில் மாவாக யிடித்திடாயே. (179)

கடைப்பிள்ளை ஞான தீட்சாவிதி 16ல், பூரணதீட்சை, சத்தி தெரிசனம் யோகஞான விபரங்களையும் தெளிவாய்த்தெரியலாம்.

இடித்திடுவாய்ச் சமூலமதை பொடியதாக்கி
இன்பமுடன் முன்போலே பாண்டத்திட்டு
வடித்ததொரு மாவதற்கு வரைதான்பூச
மாட்டிநன்று யொன்றுக்கி மைந்தாமைந்தா
தொடுத்ததொரு பாண்டமதை மூடிமைந்தா
சுகமாக மண்டலந்தான் சமாதிவைத்து
நடுத்தரமாய் மனதுறுதி யாகக்கொண்டு
நடுவான பூரணத்தைத் தொழுதிடாயே. (180)

தொழுதிடுவாய் முந்திமுந்திக் குருவைத்தானுந்
தொழுதபின்பு அகாரமென்ற சிவத்தைப்பூசிப்
பழுதொன்று நினையாமல் சத்திதன்னைப்
பாலகனே மனதுறுதி யாலேபூஜி
நெளிதமுள்ள மனதாலே பூஜைபண்ணி
நீமகனே குருபூஜை நன்றாய்ச்செய்து
வழிதவறு தேயிருந்து சமாதிசென்று
மார்க்கமுட னக்கடத்தை யெடுத்திடாயே. (181)

எடுத்ததொரு பாண்டமதை மைந்தாநீயும்
எழெட்டு நாள்வரைக்கும் ரவியிற்போடு
தொடுத்ததொரு மேற்கவசந் தள்ளிநீயும்
சுகமாக வரிதாரக் கடுகைமைந்தா
விடுத்ததைநீ பிங்கான்றன் றுளிசேர்த்து
மெய்யாக வைத்ததைநீ பூஜைபண்ணு
அடுத்ததொரு பூஜையென்ன வென்றால்மைந்தா
வாதியென்ற நவகோண மிட்டுப்பாரே. (182)

பாரப்பா நவகோண மிட்டுக்கொண்டு
பரமான மேருவதை நடுவேவைத்து
காரப்பா சுகந்தமலர் பொற்பதத்தால்
கனிவாக வற்சனைகள் கருத்தாய்ச்செய்து
தேரப்பா வயிரவற்கு வடமாலைசாற்றிச்
சிவசிவா தீபமொடு தூபங்காட்டி
நேரப்பா நின்றபர மேருதன்னில்
நிலையான வழுதாசக் கடுகுவாங்கே. (183)

இச்சாஸ்திரத்திற்கூறிய இரகஷியங்களைத் தெளிவாய்த்தெரியவிரும்பி
னால் யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு 1, 2, 3, பாகத்தைப் பார்க்கவும்.

வாங்கிடுவாய் கடுகில்நல்ல கடுகுபோலே
மைந்தனே தானெடுத்து காவுதன்னில்
பாங்குபெற வைத்தநின்மே லங்கென்றேதான்
பதிவாகக் கண்டமதி லங்கென் றாணு
சாங்கமுட னமுதரசந் தானேபொங்குந்
தன்மையுடன் தான்புசித்துத் தனதாய்மைந்தா
ஆங்கதிகொண் டநுதினமும் வாசிநோக்கு
அருளான வாசியினாற் றீபநோக்கே. (184)

பூரணலேகியம்.

நோக்குவதற் கின்னமொரு வுறுதிகேளு
நுண்மையுள்ள பூரணலே கியந்தான்மைந்தா
வாக்குமன துறுதியடா மகத்தாம்போத
மனதுநெறி யறிவான வாமபோதம்
ஏர்க்கையுள்ள போதமதை யென்னசொல்வேன்
ஏகாந்த லேகியத்தி னியல்புகேளு
சேர்க்கையுள்ள செங்கமலத் தமுர்தம்வாங்கிச்
சிவசிவா பீங்கானிற் சேர்த்துக்கொள்ளே. (185)

சேர்த்ததொரு பூரணத்திற் பூரஞ்சேர்த்துச்
சிவசிவா யிடைசரியாய்ச் சேர்த்துமைந்தா
பார்த்திபனே ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
பதிவாக ரவிதனிலே வைத்துக்காரு
பூர்த்தமல ரமுதரசம் பூரம்ரெண்டும்
பொருந்தியொன்றாய்க் கட்டியது புட்டுப்போலாம்
கார்த்திருந்து ரவிதனிலே நவநாள்போடு
காரணமா யத்திடைக்குப் பூரஞ்சேரே. (186)

பூரமதிற் கிடைசரியாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
புத்தியுடன் கல்வமதில் நன்றாயாட்டிக்
காரமென்ற லேகியத்தை யுருட்டிமைந்தா
சனமான பீங்கான்றன் மேருக்கேற்றி
வீரமென்ற பூரணமே யென்றுபோற்றி
விபரமென்ற நவகோணம் நடுவில்வைத்துச்
சாரமுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணிச்
சமரசமாய்க் கழ்களவு யெடுத்திடாயே (187)

மச்சமுனிவர் ஞான தண்டகம் 97-ல், மை மெழுகு மூலிகை முதலிய விபரங்கள் தெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எடுத்துநடுப் பூரணத்தைத் தொழுதுமைந்தா
யிதமாக மண்டலமே கொண்டாயானால்
அடுத்தமனே யாறுமடா வலுத்துப்போகும்
அசைவான வாசியது வமர்ந்துநிற்கும்
தொடுத்ததொரு தேகமடா வச்சிரகாயஞ்
சுந்தரம்போல் மன்மதனாய்த் துலங்குவாய்நீ
நடுத்தரமாய்ப் பூரணத்தி லிருந்துகொண்டு
நாதாந்த சிவயோகம் நண்ணுவாயே. (188)

நண்ணுவது பூரணத்தை நம்பவேண்டும்
நாதாந்தப் பேரொளியை நாடவேண்டும்
உண்ணுவது சத்திசிவ பூஜைவேண்டும்
ஒடுக்கமந்த நிலைதனிலே யுறுதிவேண்டும்
எண்ணுமந்தப் படியாக யிருக்கவேண்டும்
ஏகாந்தச் சிவயோக வியல்புவேண்டும்
விண்ணதனை மெய்யாக நம்பிக்கொண்டு
மேலான சிவயோகம் விரும்பினில்லே. (189)

பூப்பூச்சுண்ணம்.

நில்லந்த நிலைதனிலே நிலைத்தால்மைந்தா
நீடூழி காலமடா நிலைக்குந்தேகம்
கல்லென்ற கல்லுதனைக் கருத்தாய்நீயும்
கருவான வுப்புதனை வாங்கிமைந்தா
உள்ளென்ற வக்கினியிற் சுத்திபண்ணி
ஓர்நிறையாய் வெடிசீனம் நன்றாய்ச்சேர்த்துச்
செல்லென்ற தன்னீரா லரைத்து மைந்தா
திறமாக வரைத்ததனை வட்டுப்பண்ணே. (190)

பண்ணியந்த வட்டதற்குக் கவசம்பண்ணிப்
பரிவாக ரவியிலிட்டுப் புடத்திற்போடு
தன்மையாய்ப் புடமாறி யெடுத்தபின்பு
தனதாக வஞ்சுமுறை முன்போற்செய்தால்
உன்னியதோர் காரமதை யென்னசொல்வேன்
வுகமையிலாச் சுண்ணமடா வேகமெத்த
விண்ணிறைந்த சுண்ணமடா வேகமெத்த
வேதாந்தச் சிவயோகம் விளங்குந்தானே. (191)

இவ்விஷயங்களனைத்தும் தேரையர் நவலோக பற்பம் 16-ல், தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறது வாங்கி வாசித்துணருங்கள்.

தானான சுண்ணமதில் வேதைகோடி
தயங்காத பற்பமடா கோடாகோடி
பூனான கட்டினமு முறுக்கினமுங்கோடி
பூரணமாய்ச் செயநீரின் புதுமைகோடி
கோனான குருமுறைகள் கோடாகோடி
கூறுகிற கற்பமுறை குணமோகோடி
ஊனான தேகமதிற் சுண்ணஞ்சேர்க்க
ஒடுங்குகின்ற மாய்கையெல்லா மோடிப்போச்சே. (192)

போச்சென்று விடுகாதே காரச்சிப்பி
புதுமையுடன் சொல்லுகிறேன் கும்பிடானே
நீச்சென்ற வோடதனை வாங்கிமைந்தா
நிலையாத வழலைதனைச் சுத்திசெய்து
பேச்சொன்று மில்லாத பொன்கபுருவாங்கிப்
பெருமையுள்ள சத்தியது கூடச்சேர்த்து
மூச்சென்ற தன்னீரால் கல்வத்தாட்டி
மூர்க்கமுட னாட்டியபின் வட்டுப்பண்ணே. (193)

சத்த பற்பம்.

பண்ணியந்த வட்டதனை யுலர்த்திமைந்தா
பாலகனே மண்சீலை பதிவாய்ப்பண்ணி
சென்னிமையை நோக்கியந்தப் புடத்தில்வைத்துத்
தீப்பிடித்து யெரிகின்ற பருவந்தன்னில்
தன்னிமையாய்க் கவசமதை யெடுத்துமுன்போல்
தன்னீராற் றாட்டி வட்டுச்செய்து
புண்ணியனே மண்சீலை தானுஞ்செய்து
புத்தியாய் முன்போலே புடத்திற்போடே. (194)

போட்டபுட மாறியபின் னெடுத்துப்பாரு
பூரணத்தின் கிருபையினால் வெளுத்துநீறும்
தாட்டிகமாய் நீறினதை வைத்துக்கொண்டு
சமரசமா யந்திசந்தி யுள்ளேகொண்டால்
நாட்டியதோர் வாதபித்தஞ் சிலேற்பனத்தால்
நாடிநின்ற வியாதிகளும் நசித்துப்போகும்
பூட்டியதோர் திரையகலும் புதுமைகாணும்
பூரணமாய்ச் சிவயோகம் புனிதமாமே. (195)

சூரியானந்தர் ஞான சூஸ்திரம் 13-ல், இதிற்கூறிய விஷயங்களும் இன்னுமனேக சாதன விஷயங்களுங் கூறியிருக்கிறது.

புனிதமுள்ள சிவயோக மெடுத்துப்பார்த்துப்
பூரணமா யத்தறிவிற் புனிதமாகக்
கெனிதமுடன் மவுனமதி லுரைத்துமைந்தா
கேசரத்திற் கேசரியாம் பூரணத்தைநம்பி
தொனிதமுள்ள சிலம்பொலியைக் கண்டுநீயுந்
தூண்டாத மணிவிளக்கைத் தொழுதுபோற்றி
மணிநாத மனோன்மணியை மனதிற்கொண்டு
மார்க்கமுள்ள சத்திசிவ மகிமைகேளே. (196)

கேளப்பா சத்திசிவ மகிமைதன்னைக்
கிருபையுட னறிந்தவையார் வணங்கப்போறார்
காலப்பா தனையறியார் தலையைக்காணார்
காலுதலை வேறாகக் கருதுவான்பார்
மேலப்பா சத்தியென்ற ரூபந்தன்னை
மெய்யான வுயிர்சிவத்துக் குறுதிசெய்தால்
தாளப்பா திறந்தமுர்தங் கொள்ளலாகுஞ்
சத்திசிவ பூஜையில்லான் மடையன்தானே. (197)

பத்தியம்.

தானென்ற மடையரவர் வெகுபேருண்டு
தன்மையுடன் சத்திசிவ மறிந்திருந்தும்
நானென்ற வாணவத்தை நீக்கமாட்டார்
நலமான பூரணத்தை நம்பமாட்டார்
தேனென்ற காயாதி கற்பங்கொள்ளார்
திருடரவர் வாய்மதங்கள் திறமாய்ப்பேசி
கோனென்ற குருவினுட மனதைக்கிண்டிக்
கூடழிந்து போவாரைக் குறித்துத்தள்ளே. (198)

தள்ளுவது மெண்ணெய்யொடு புளியுமாகா
தாம்பூல மீனிறைச்சி சற்றுமாகா
துள்ளுவது யானையுடன் கோபமாகா
துணையான தாரம்விட்டு மறுதாரமாகா
அல்லலென்ற வலிவாகா ஆசையாகா
ஆனந்த மானதொரு வறிவில்நில்லு
சன்னையென்ற சாகரத்தின் மூடரோடே
சற்றுறவு மாகாது தனித்துநில்லே. (199)

இச்சாஸ்திரத்தில் மறைப்பாய் கூறியிருக்கும் இரகஷியங்களை யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு 8ம் பாகத்தில் பார்க்கவும்.

தனித்திருந்து சத்திசிவ பூஜைபண்ணு
தன்மையுடன் பாலமூர்தங் தானேகொள்ளு
தொணித்திருந்த பூரணத்தைச் சுகமாய்ப்பூசிக்
சுகமாகச் சிவயோகத் துறையில்நில்லு
மணித்திருத்தா ளானகம லமூர்தங்கொண்டு
மயங்காத பூரணத்திற் றீபங்காணும்
அணித்திருந்த சிவயோகத் தண்டத்துச்சி
அம்பரமாஞ் சிதம்பரத்தி லடங்குமுத்தே. (200)

முத்தான சிவயோக மிருநூறுதன்னை
முறையான குருவெனவென் றெடுத்துப்பார்த்து
சித்தான சித்துவிளை யாடுமைந்தா
சிவயோக மார்க்கமடா திறந்தான்மெத்த
பத்தாசை கொண்டுமன மவுனமாகப்
பதியாகச் சிவயோக மிருநூறும்பார்
வித்தான பிறவியது வற்றுப்போகும்
மேலான சிவயோகம் விளங்குமுற்றே. (201)

இராமதேவர் சிவயோகம் உ००.

முற்றிற்று.

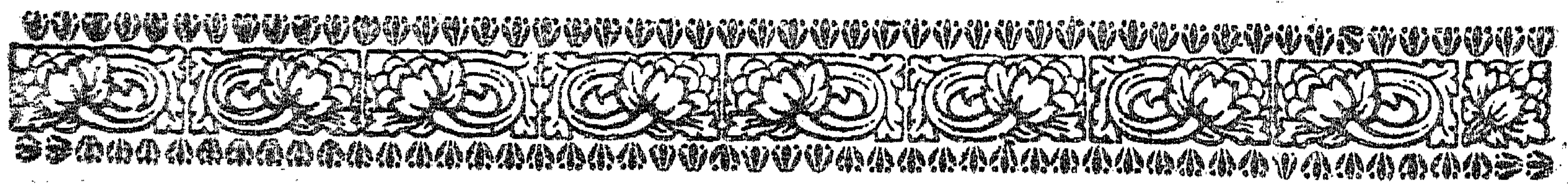
இராமதேவர் திருவாய் மலந்தருளிய சாஸ்திரங்கள்.

இராமதேவர் வைத்தியம்	1000	ஷையார் சாக்குவைப்பு	50
ஷையார் சாலம்	800	ஷையார் அஷ்டாங்கயோகம்	50
ஷையார் நிகண்டு	500	ஷையார் முப்பு சூஸ்திரம்	31
ஷையார் கருக்கடை	500	ஷையார் பரிபாஷை விளக்கம்	27
ஷையார் குருநூல்	300	ஷையார் ஞானத்திறவு	16
ஷையார் சிவயோகம்	200	ஷையார் குருசூஸ்திரம்	16
ஷையார் தண்டகம்	110	ஷையார் பூஜாவிதி	10
ஷையார் தண்டக பட்சணி	109	ஷையார் ஞானம்	10
ஷையார் பரஞானகேசரி	100	ஷையார் ஞானம்	5
ஷையார் வைத்திய சூஸ்திரம்	83	ஷையார் வைத்தியம்	6

இந்த சாஸ்திரங்களெல்லாம் ஓலையேட்டுப் பிரதிகளிலிருந்ததை தற்சமயம் அச்சிட்டு வெளியிட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

இப்படிக்கு,

இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் சன்.

உ

பரமபதிதுணை.

யகாமகத்துவம்பொருந்திய

இராமதேவர் ரசாயனம் 6.

தேவியெனு மனோன்மணியா மெந்தன் தாயார்
திருப்பாதம் போற்றிசெய்து தீரமாக
ஒவியம்போல் ரசாயனத்தை உனக்குத்தானும்
உத்தமனே சொல்லுகிறேன் உலகோர்க்காக
பாவிகட்குக் காட்டாதே வெளிவிடாதே
பச்சமுட னிம்முறைபோ லாருஞ்சொல்வார்
ஆவியொன்று கூடிரண்டா யிருந்ததாலே
அப்பனே யிம்முறையை யுரைத்திட்டேனே. (1)

ஒன்றான ரசாயனத்தை யியம்பக்கேளு
ஓகோகோ வதின்பெருமை யென்னசொல்வேன்
நன்றான (பெரிய) திராட்சிப்பழம் பலந்தான்பத்து
நலமான (சிறு) திராட்சிப்பழம் பலந்தான்பத்து
குன்றான பாண்டத்திற் போட்டன்பாக
குவிப்பாக சுத்தசலம் சேர்நிறையாயூற்றி
கன்றான தனுபால்தான் குடித்ததன்மை
கனிரசத்தை யிறக்கிவிடக் களறுவேனே. (2)

களறுகிறேன் எரித்துமெள்ள இறக்கியாற்றிக்
கண்மணிபோல் பிசைந்துவடி கட்டியேதான்
தளராமல் முன்னிறைபோல் யெடுத்துவொன்றாய்த்
தழைக்கவே ரெண்டுமிகக் கலந்துகொண்டு
அளவதுசேர் குறையாமல் பாண்டத்திட்டு
அதிவிதமா யெரித்துவிடு பதமதாக
இளகியது பிசினியைப்போல் கம்பிபோலே
இசைந்தபதந் தன்னைக்கண்டு இணக்கக்கேளே. (3)

கேளப்பா சதகுப்பை சீரகமுமேலம்
கெடியான திரிகடுகு லவங்கப்பட்டை
வாளப்பா நன்னாரிவேர் முத்தக்காசு
வகையான சித்தரத்தை சாதிப்பத்திரி
நீளப்பா அத்திதிப்பிலி தேவதாரம்
நிறைந்ததொரு சந்தனமு மாஞ்சியேலம்
தேளப்பா யிம்மருந்து பிணியைத்தீர்க்கத்
தெண்புடனே தானெடுப்பீர் பலமொன்றுமே. (4)

பலமதென்ற முறைப்படியே தவறிடாமல்
பக்குவமாய் வறுத்திடித்து வடிதான்கட்டி
நலமதென்ற பொடியதனைப் பாகிற்கூட்டி
நயன்றிடவே ரசாயனமாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
பெலப்படுத்தி யிறக்கியபின் ஆறவைத்துப்
பெருமையுடன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
நிலப்படுத்திச் சேர்ந்தகனல் மேகத்துக்குச்
சீர்பெறவே கொடுத்திடவே தீருந்தானே. (5)

தீருகிற வியாதிதனைச் செப்பக்கேளு
தினவுவனல் கைகாலி ளைச்சல்மெத்தச்
சோருகிற வாய்வுபித்த அஸ்திவெட்டை
சொரிவிரணங் கண்ணெரிச்சல் வயிற்றின்காந்தல்
மாறுகிற புத்திவன்னத் துவேசமெல்லாம்
மனோன்மணியின் கிருபையினால் மகனுமப்பா
ஏறுகிற விதம்பார்த்து யேறிநின்றால்
எத்தொழிலுங் கைகூடி யிசையுந்தானே. (6)

உத்த வாக்கிய மெய்யது வாகுமாம்
மெத்த வர்க்கிது மிக்கன புத்தியாம்
சுத்த வாக்கியம் சொற்பிழை யற்றது
மத்த வாக்கிய மாக்கிடா தென்றது.

இராமதேவர் ரசாயனம் 6,

முற்றிற்று.

